

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 9

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
14 ianuarie 2009

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 18/2009 al Comisiei din 13 ianuarie 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1

★ Regulamentul (CE) nr. 19/2009 al Comisiei din 13 ianuarie 2009 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 453/2008 al Parlamentului European și al Consiliului referitor la statisticile trimestriale privind locurile de muncă vacante în Comunitate, în ceea ce privește definiția unui loc de muncă vacant, datele calendaristice de referință pentru colectarea datelor, specificațiile privind transmiterea datelor și studiile de fezabilitate ⁽¹⁾ 3

★ Regulamentul (CE) nr. 20/2009 al Comisiei din 13 ianuarie 2009 de adoptare a specificațiilor modului *ad-hoc* din 2010 privind armonizarea vieții profesionale cu viața de familie conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 577/98 al Consiliului ⁽¹⁾ 7

DIRECTIVE

★ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE 12

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

★ Directiva 2009/1/CE a Comisiei din 7 ianuarie 2009 de modificare, în scopul adaptării sale la progresul tehnic, a Directivei 2005/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind omologarea autovehiculelor în ceea ce privește posibilitățile de reutilizare, reciclare și recuperare a acestora ⁽¹⁾	31
---	----

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Consiliu

2009/20/CE:

★ Decizia nr. 1/2008 a Consiliului de asociere UE-Iordania din 10 noiembrie 2008 cu privire la stabilirea unui program de eliminare progresivă a taxelor vamale pentru produsele cuprinse în anexa IV la acordul de asociere	33
--	----

2009/21/CE:

★ Decizia nr. 1/2008 a Consiliului de asociere UE-Maroc din 26 noiembrie 2008 de constituire a unui Comitet de cooperare vamală și de adoptare a regulamentului de ordine interioară al Grupului de dialog economic care modifică regulamentul de ordine interioară al anumitor subcomitete ale Comitetului de asociere	43
---	----

2009/22/CE:

★ Decizia Consiliului din 8 decembrie 2008 privind desemnarea președintelui Comitetului militar al Uniunii Europene	51
---	----

RECOMANDĂRI

Comisie

2009/23/CE:

★ Recomandarea Comisiei din 19 decembrie 2008 privind orientările comune pentru fețele naționale ale monedelor euro și emiterea de monede euro destinate circulației [notificată cu numărul C(2008) 8625].....	52
--	----

Aviz cititorilor (A se vedea coperta a treia)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 18/2009 AL COMISIEI

din 13 ianuarie 2009

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

întrucât:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

Prezentul regulament intră în vigoare la 14 ianuarie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 ianuarie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	IL	147,8
	MA	46,6
	TN	134,4
	TR	114,9
	ZZ	110,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	110,0
	TR	138,7
	ZZ	134,7
0709 90 70	MA	110,2
	TR	139,4
	ZZ	124,8
0805 10 20	EG	53,5
	IL	54,9
	MA	65,0
	TN	47,4
	TR	64,9
	ZZ	57,1
0805 20 10	MA	74,2
	TR	58,0
	ZZ	66,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	59,6
	EG	91,8
	IL	69,9
	TR	57,2
	ZZ	69,6
0805 50 10	EG	47,1
	MA	57,3
	TR	65,2
	ZZ	56,5
0808 10 80	CA	87,4
	CN	64,4
	MK	28,8
	US	114,9
	ZZ	73,9
0808 20 50	CN	54,2
	US	114,1
	ZZ	84,2

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 19/2009 AL COMISIEI**din 13 ianuarie 2009**

de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 453/2008 al Parlamentului European și al Consiliului referitor la statisticile trimestriale privind locurile de muncă vacante în Comunitate, în ceea ce privește definiția unui loc de muncă vacant, datele calendaristice de referință pentru colectarea datelor, specificațiile privind transmiterea datelor și studiile de fezabilitate

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 453/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 referitor la statisticile trimestriale privind locurile de muncă vacante în Comunitate ⁽¹⁾, în special articolul 2 punctul 1 al doilea paragraf și articolul 3 alineatul (1), articolul 5 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 453/2008 a stabilit un cadru comun pentru producerea sistematică a statisticilor comunitare privind locurile de muncă vacante în Comunitate.
- (2) Măsurile de punere în aplicare sunt necesare în ceea ce privește definiția informațiilor care trebuie furnizate și datele calendaristice de referință pentru care informațiile vor fi colectate.
- (3) De asemenea, este necesară specificarea formatului, a termenelor pentru transmiterea datelor solicitate, precum și a datei primului trimestru de referință prevăzut pentru transmitere.
- (4) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 453/2008, este necesară stabilirea cadrului corespunzător pentru o serie de studii de fezabilitate care să fie efectuate de către acele state membre care au dificultăți în furnizarea de date pentru unități comerciale mici și pentru anumite activități.
- (5) Banca Centrală Europeană a fost consultată.
- (6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru programul statistic,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1**Definiții relative la „locul de muncă vacant”**

În sensul articolului 2 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 453/2008:

⁽¹⁾ JO L 145, 4.6.2008, p. 234.

(a) noțiunea „măsuri active pentru găsirea candidatului potrivit” include:

- (i) notificarea locului de muncă vacant serviciilor publice de ocupare a forței de muncă;
- (ii) contactarea unei agenții private de ocupare a forței de muncă/a „vânătorilor de capete”;
- (iii) publicarea locului de muncă vacant în mass-media (de exemplu pe internet, în ziare sau reviste);
- (iv) publicarea postului pe un panou de afișaj accesibil publicului;
- (v) contactarea, interviuarea sau selectarea directe ale posibilelor candidați/potențialelor persoane recrutate;
- (vi) contactele cu salariații și/sau contactele personale;
- (vii) utilizarea stagiilor;

(b) noțiunea de „interval de timp determinat” se referă la perioada de timp maximă pentru care locul de muncă vacant este disponibil și până la sfârșitul căreia se intenționează recrutarea. Intervalul respectiv este nelimitat; toate locurile de muncă vacante pentru care se fac demersuri active la data de referință trebuie declarate.

Articolul 2**Date de referință**

Statele membre furnizează date privind numărul de locuri de muncă vacante și numărul de posturi ocupate, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctele 1 și 2 din Regulamentul (CE) nr. 453/2008, care pot fi considerate reprezentative pentru trimestrul de referință. Metodele preferate pentru aceasta sunt colectarea datelor în mod continuu sau calcularea unei medii reprezentative folosind datele colectate pentru date de referință specifice.

Articolul 3**Transmiterea datelor**

(1) În termen de 70 de zile de la sfârșitul trimestrului de referință, statele membre transmit datele defalcate, astfel cum se precizează la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 453/2008, împreună cu metadatele corespunzătoare.

Statele membre în care numărul de angajați reprezintă peste 3 % din totalul Comunității Europene transmit numărul total de locuri de muncă vacante și de posturi ocupate, precum și metadatele corespunzătoare în termen de 45 de zile de la sfârșitul trimestrului de referință.

Procentul din numărul total de angajați din CE care corespunde fiecărui stat membru este calculat o dată la cinci ani pe baza mediei celor patru trimestre ale anului calendaristic anterior. În cazul aderării a noi state membre, se efectuează calcule *ad hoc*. Primul calcul se referă la anul calendaristic anterior anului în care s-a adoptat prezentul regulament. Sursa datelor privind angajații este ancheta privind forța de muncă din Uniunea Europeană prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 577/98 al Consiliului ⁽¹⁾. Datele se referă la unitățile comerciale menționate la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 453/2008.

Orice schimbări ale termenului de transmitere pentru țările care depășesc pentru prima oară pragul de 3 % se aplică începând cu primul trimestru de referință al anului care urmează datei calculului.

(2) Metadatele corespunzătoare se referă în mod specific la informații privind aspectele metodologice sau tehnice de pe parcursul trimestrului, relevante pentru interpretarea rezultatelor, precum și la informații privind celulele de date a căror fiabilitate este considerată insuficientă sau care nu pot fi făcute publice.

(3) Statele membre trimit Comisiei (Eurostat), în format electronic, datele trimestriale și metadatele corespunzătoare. Transmiterea trebuie să respecte standardele de schimb corespunzătoare aprobate de Comitetul pentru programul statistic. Comisia (Eurostat) pune la dispoziție o documentație detaliată referitoare la standardele aprobate și comunică orientări privind modalitățile de punere în aplicare a acestor standarde.

(4) Prima transmitere a datelor se referă la primul trimestru al anului următor celui în care intră în vigoare prezentul regulament.

Seria de date este transmisă în următoarele formate:

- (a) neajustate;
- (b) ajustate în funcție de variațiile sezoniere, în conformitate cu Regulamentul Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 453/2008 în privința ajustării în funcție de variațiile sezoniere și a rapoartelor de calitate; și
- (c) pe bază de voluntariat, sub formă de serii de cicluri de tendință.

Articolul 4

Studii de fezabilitate

Cadrul pentru studiile de fezabilitate prevăzute la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 453/2008 este stabilit în anexă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 ianuarie 2009.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 77, 14.3.1998, p. 3.

ANEXĂ

Studiu de fezabilitate destinat determinării modalităților de obținere a statisticilor privind locurile de muncă vacante pentru secțiunile O, P, Q, R și/sau S ale NACE Rev. 2

Studiul de fezabilitate realizat de un stat membru acoperă în special:

1. contribuția pe care o aduce fiecare dintre aceste activități economice la economia națională, determinată pe baza numărului de societăți și a procentului din forța de muncă sau pe baza unei măsuri alternative adecvate;
2. o descriere a asemănărilor și a diferențelor între structurile și evoluția locurilor de muncă vacante pentru aceste activități economice în comparație cu structurile și evoluția locurilor de muncă vacante în cadrul secțiunilor B-N ale NACE Rev. 2.

Opțiuni

Trebuie evaluate diferitele opțiuni destinate determinării numărului de locuri de muncă vacante și a numărului de posturi ocupate pentru secțiunile O, P, Q, R și/sau S ale NACE Rev. 2. Trebuie luate în considerare următoarele surse potențiale de date:

- (a) colecții de date existente;
- (b) surse administrative;
- (c) proceduri de estimare statistică;
- (d) noi colecții de date.

Pentru fiecare opțiune preconizată, evaluarea include detalii ale chestiunilor tehnice și juridice implicate, inclusiv: calendarul punerii în aplicare, calitatea statistică așteptată a rezultatelor, costurile de lansare și de funcționare prevăzute pentru culegerea datelor, exprimate în euro și în număr de persoane ocupate în echivalent normă întreagă, costul pe unitate observată, estimări privind orice alt cost suplimentar impus societăților, eventualele riscuri sau incertitudini, precum și avantajele sau dezavantajele specifice. Costurile și calitatea sunt comparate cu cele ale colecțiilor de date existente, utilizate pentru secțiunile B-N.

Recomandare

În baza evaluării diferitelor opțiuni, este propusă o recomandare privind abordarea cea mai adecvată.

Punerea în aplicare

Se furnizează detalii ale planului de punere în aplicare propus, inclusiv data lansării și data finalizării etapelor specifice.

State membre care realizează studii de fezabilitate

Următoarele state membre realizează studii de fezabilitate pentru a determina modul în care datele trimestriale privind locurile de muncă vacante, definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 453/2008, pot fi obținute pentru secțiunile O, P, Q, R și/sau S ale NACE Rev. 2:

- Danemarca
- Germania
- Spania
- Franța
- Italia
- Malta
- Austria.

Studiu de fezabilitate destinat determinării modalităților de obținere a statisticilor privind locurile de muncă vacante pentru unități comerciale cu mai puțin de 10 angajați

Studiul de fezabilitate realizat de un stat membru acoperă în special:

1. contribuția pe care o aduce la economia națională fiecare clasă de mărime a întreprinderilor, determinată pe baza numărului de societăți și a procentului din forța de muncă sau pe baza unei măsuri alternative adecvate;
2. o descriere a asemănărilor și a diferențelor între structurile și evoluția locurilor de muncă vacante pentru această clasă de mărime a întreprinderilor în comparație cu structurile și evoluția locurilor de muncă vacante în întreprinderi cu cel puțin 10 angajați.

Opțiuni

Trebuie evaluate diferitele opțiuni posibile destinate determinării numărului de locuri de muncă vacante și a numărului de posturi ocupate pentru întreprinderi cu mai puțin de 10 angajați. Trebuie luate în considerare următoarele surse potențiale de date:

- (a) colecții de date existente;
- (b) surse administrative;
- (c) proceduri de estimare statistică;
- (d) noi colecții de date.

Pentru fiecare opțiune preconizată, evaluarea include detalii ale chestiunilor tehnice și juridice implicate, inclusiv calendarul punerii în aplicare, calitatea statistică așteptată a rezultatelor, costurile de lansare și de funcționare prevăzute pentru culegerea datelor, exprimate în euro și în număr de persoane ocupate în echivalent normă întreagă, costul pe unitate observată, estimări privind orice alt cost suplimentar impus societăților, eventualele riscuri sau incertitudini, precum și avantajele sau dezavantajele specifice. Costurile și calitatea sunt comparate cu cele ale colecțiilor de date existente utilizate pentru societăți cu cel puțin 10 angajați.

Recomandare

În baza evaluării diferitelor opțiuni, este propusă o recomandare privind abordarea cea mai adecvată.

Punerea în aplicare

Se furnizează detalii ale planului de punere în aplicare propus, inclusiv data lansării și data finalizării etapelor specifice.

State membre care realizează studii de fezabilitate

Următoarele state membre realizează studii de fezabilitate pentru a determina modul în care datele trimestriale privind locurile de muncă vacante, definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 453/2008, pot fi obținute pentru unități comerciale cu mai puțin de 10 angajați:

- Danemarca
 - Franța
 - Italia
 - Malta.
-

REGULAMENTUL (CE) NR. 20/2009 AL COMISIEI

din 13 ianuarie 2009

de adoptare a specificațiilor modului *ad-hoc* din 2010 privind armonizarea vieții profesionale cu viața de familie conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 577/98 al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 577/98 al Consiliului din 9 martie 1998 privind organizarea unei anchete prin sondaj asupra forței de muncă din Comunitate ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 365/2008 al Comisiei din 23 aprilie 2008 de adoptare a programului de module *ad-hoc*, care acoperă anii 2010, 2011 și 2012, pentru ancheta prin sondaj asupra forței de muncă, prevăzută prin Regulamentul (CE) nr. 577/98 al Consiliului ⁽²⁾ cuprinde un modul *ad-hoc* privind armonizarea vieții profesionale cu viața de familie.
- (2) Decizia 2008/618/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind liniile directe ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ⁽³⁾, „Foaia de parcurs privind egalitatea între femei și bărbați” ⁽⁴⁾ a Comisiei Europene și Pactul european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați ⁽⁵⁾ încurajează statele membre să ia măsuri pentru promovarea unui echilibru mai bun între viața profesională și cea de familie pentru

toate persoanele, în ceea ce privește îngrijirea copiilor, structurile de îngrijire pentru alte persoane aflate în întreținere și promovarea concediului parental, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. În consecință, este necesar să se dispună de o serie de date complete și comparabile privind armonizarea vieții profesionale cu viața de familie, în vederea monitorizării progreselor înregistrate în realizarea obiectivelor Strategiei europene privind ocuparea forței de muncă și în vederea măsurării impactului politicilor recente în acest domeniu.

- (3) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru programul statistic,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

O listă detaliată a informațiilor, care vor fi culese în 2010 prin modulul *ad-hoc* privind armonizarea vieții profesionale cu viața de familie, sunt stabilite în anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 ianuarie 2009.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 77, 14.3.1998, p. 3.

⁽²⁾ JO L 112, 24.4.2008, p. 22.

⁽³⁾ JO L 198, 26.7.2008, p. 47.

⁽⁴⁾ COM(2006) 0092 final.

⁽⁵⁾ Concluziile președinției Consiliului European de la Bruxelles (23 și 24 martie 2006).

ANEXĂ

ANCHETĂ PRIVIND FORȚA DE MUNCĂ

Specificațiile modului *ad-hoc* din 2010 privind armonizarea vieții profesionale cu viața de familie

1. State membre și regiuni vizate: toate.

2. Codurile variabilelor sunt următoarele:

Numerotarea variabilelor sondajului privind forța de muncă în coloana „Filtru” se referă la anexa III la Regulamentul (CE) nr. 377/2008 al Comisiei din 25 aprilie 2008 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 577/98 al Consiliului privind organizarea unei anchete prin sondaj asupra forței de muncă din Comunitate, în ceea ce privește codificarea utilizată pentru transmiterea datelor începând cu anul 2009, utilizarea unui subșantion pentru culegerea datelor referitoare la variabilele structurale și definirea trimestrelor de referință ⁽¹⁾.

Nume	Coloană	Cod	Descriere	Filtru
REGCARE	197		<i>Persoană care îngrijește în mod regulat alți copii cu vârsta de până la 14 ani (alții decât proprii copii sau ai soțului/soției care locuiesc în gospodărie) sau rude/prieteni bolnavi, cu handicap, vârstnici, cu vârsta de peste 15 ani care au nevoie de îngrijire</i>	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani
		1	Da, alți copii cu vârsta până la 14 ani	
		2	Da, rude/prieteni cu vârsta de peste 15 ani care au nevoie de îngrijire	
		3	Da, alți copii cu vârsta de până la 14 ani și rude/prieteni cu vârsta peste 15 ani care au nevoie de îngrijire	
		4	Nu	
		9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	
CHILDCAR	198		<i>Utilizarea serviciilor de îngrijire a copiilor pe săptămână pentru copilul cel mai mic ca vârstă care locuiește în gospodărie (inclusiv asistente maternale, învățământ preșcolar; în afara învățământului obligatoriu)</i>	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani care au cel puțin un copil al lor sau al soțului/soției cu vârsta de până la 14 ani care locuiește în gospodărie
			<i>Serviciile de îngrijire a copiilor sunt utilizate de ... ori pe săptămână</i>	
		1	— până la 10 ore	
		2	— mai mult de 10 ore dar până la 20 de ore	
		3	— mai mult de 20 ore dar până la 30 de ore	
		4	— mai mult de 30 ore dar până la 40 de ore	
		5	— mai mult de 40 de ore	
		6	— Nu sunt utilizate servicii de îngrijire a copiilor	
		9	— Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	
IMPFACIL	199		<i>Impactul disponibilității și accesibilității facilităților de îngrijire asupra persoanelor care nu lucrează sau care lucrează cu jumătate de normă</i>	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani (FTPTREAS ≠ 3 și SEEKREAS ≠ 3 și REGCARE = 1-3 sau persoanele care au cel puțin un copil al lor sau al soției/soțului cu vârsta până la 14 ani care locuiește în gospodărie și FTPT ≠ 1
		1	Nu sunt disponibile sau accesibile servicii adecvate de îngrijire a copiilor	

⁽¹⁾ JO L 114, 26.4.2008, p. 57.

Nume	Coloană	Cod	Descriere	Filtru
NOWRECHI	200	2	Nu sunt disponibile sau accesibile servicii adecvate de îngrijire a persoanelor bolnave, cu handicap sau vârstnice	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani (NEEDCARE = 1,3 sau IMPFACIL = 1,3)
		3	Nu sunt disponibile sau accesibile servicii adecvate de îngrijire a copiilor și a persoanelor bolnave, cu handicap sau vârstnice	
		4	Facilitățile de îngrijire nu influențează decizia de participare pe piața muncii	
		9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	
			<i>Motivul principal (în legătură cu îngrijirea copiilor) pentru care persoana nu lucrează sau lucrează cu jumătate de normă</i>	
		1	Nu sunt disponibile servicii de îngrijire a copiilor	
		2	Serviciile de îngrijire a copiilor sunt prea costisitoare	
		3	Serviciile de îngrijire a copiilor nu sunt suficient de calitative	
		4	Alte motive legate de absența serviciilor de îngrijire a copiilor adecvate	
NOWRECAR	201	9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani (NEEDCARE = 2,3 sau IMPFACIL = 2,3)
		Spațiu liber	Fără răspuns	
			<i>Motivul principal (în legătură cu îngrijirea altor persoane aflate în îngrijire) pentru care persoana nu lucrează sau lucrează cu jumătate de normă</i>	
		1	Nu sunt disponibile servicii de îngrijire	
		2	Serviciile de îngrijire sunt prea costisitoare	
		3	Serviciile de îngrijire nu sunt suficient de calitative	
		4	Alte motive legate de absența serviciilor de îngrijire adecvate	
		9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	
VARHOURS	202		<i>Orar de muncă variabil</i>	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani și STAPRO = 3
		1	Ore fixe de începere și de terminare a unei zile de muncă sau variabile, în funcție de decizia angajatorului	
			<i>Program stabilit de salariat în cadrul uneia dintre următoarele scheme:</i>	
		2	Program de muncă flexibil/Valorificarea timpului de lucru	
		3	Număr fix de ore de muncă pe zi, dar cu anumită flexibilitate în timpul zilei	
		4	Își stabilește singur programul de muncă (fără niciun fel de norme formale)	
		5	Altele	
		9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	

Nume	Coloană	Cod	Descriere	Filtru
POSTTEND	203		<i>Posibilitatea de a varia începutul și/sau finalul zilei de muncă pentru motive familiale (cel puțin o oră)</i>	VARHOURS=1,3,5,spațiu liber
		1	În general posibil	
		2	Rareori posibil	
		3	Imposibil	
		9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	
POSORGWT	204		<i>Posibilitatea de a-și organiza timpul de muncă pentru a-și lua zile libere întregi pentru motive familiale (fără a-și folosi zilele de concediu)</i>	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani și STAPRO = 3
		1	În general posibil	
		2	Rareori posibil	
		3	Imposibil	
		9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	
REDWORK	205		<i>Program de muncă redus pentru a îngriji copilul cel mai mic ca vârstă din gospodărie timp de cel puțin o lună de zile (cu excepția concediului de maternitate)</i>	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani care au cel puțin un copil al lor sau al soției/soțului cu vârsta de până la 8 ani care locuiește în gospodărie și [WSTATOR = 1,2 sau (EXISTPR = 1 și REFYEAR-YEARPR ≤ vârsta copilului celui mai mic + 1)]
		1	Da.	
		2	Nu	
		9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	
STOPWORK	206		<i>Persoane care au întrerupt munca pentru a îngriji copilul cel mai mic ca vârstă din gospodărie timp de cel puțin o lună de zile (cu excepția concediului de maternitate)</i>	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani care au cel puțin un copil al lor sau al soției/soțului cu vârsta de până la 8 ani care locuiește în gospodărie și [WSTATOR = 1,2 sau (EXISTPR = 1 și REFYEAR-YEARPR ≤ vârsta copilului celui mai mic + 1)]
		1	Nu	
			<i>Da, au încetat să muncească pentru o perioadă încheiată de</i>	
		2	— până la 3 luni	
		3	— mai mult de 3 luni dar până la 6 luni	
		4	— mai mult de 6 luni dar până la 1 an	
		5	— mai mult de un an	
		6	Încă nu s-a întors la muncă	
		9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	
PARLEAVE	207		<i>Concediu parental cu normă întreagă de cel puțin o lună luat pentru a îngriji copilul cel mai mic ca vârstă din gospodărie (cu excepția concediului de maternitate)</i>	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani care au cel puțin un copil al lor sau al soțului/soției cu vârsta de până la 8 ani care locuiește în gospodărie
		1	Nu, nu și-a luat concediu parental cu normă întreagă pentru cel puțin o lună	

Nume	Coloană	Cod	Descriere	Filtru
			<i>Da, și-a luat concediu parental cu normă întreagă pentru o perioadă încheiată de</i>	
		2	— până la 3 luni	
		3	— mai mult de 3 luni dar până la 6 luni	
		4	— mai mult de 6 luni dar până la 1 an	
		5	— mai mult de un an	
		6	Se află încă în concediu	
		9	Fără obiect (nu este inclus în filtru)	
		Spațiu liber	Fără răspuns	
	210/215		<i>Factor de pondere pentru modulul ad-hoc din 2010 (opțional)</i>	
		0000-9999	Coloanele 210-213 conțin numere întregi	Toate persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 ani
		00-99	Coloanele 214-215 conțin poziții decimale	

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/118/CE A CONSILIULUI

din 16 decembrie 2008

privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse ⁽³⁾ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori. Deoarece urmează să se opereze noi modificări, din rațiuni de claritate, directiva respectivă ar trebui să fie înlocuită.
- (2) Condițiile privind perceperea accizelor pentru produsele reglementate de Directiva 92/12/CEE, denumite în continuare „produse accizabile”, trebuie să rămână armonizate, pentru a se garanta buna funcționare a pieței interne.
- (3) Ar trebui să se precizeze căror produse accizabile li se aplică această directivă și să se facă trimitere în acest scop la Directiva 92/79/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor la țigarete ⁽⁴⁾, la Directiva 92/80/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor pe tutunul prelucrat, altul decât pentru țigarete ⁽⁵⁾, la Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ⁽⁶⁾, la Directiva 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool și

băuturi alcoolice ⁽⁷⁾, la Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat ⁽⁸⁾ și la Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ⁽⁹⁾.

- (4) Produsele accizabile pot face obiectul altor impozite indirecte pentru scopuri specifice. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, pentru a nu se periclita efectul util al normelor comunitare privind impozitele indirecte, statele membre ar trebui să respecte anumite elemente esențiale ale normelor în cauză.
- (5) Pentru a se garanta libera circulație, impozitarea produselor, altele decât produsele accizabile, nu ar trebui să conducă la formalități legate de trecerea frontierei.
- (6) Este necesar să se asigure aplicarea unor formalități la deplasarea unor produse accizabile dinspre teritorii care sunt definite ca făcând parte din teritoriul vamal al Comunității, dar sunt excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive, către teritorii care sunt definite în același mod, dar sunt incluse în domeniul de aplicare a prezentei directive.
- (7) Dat fiind faptul că regimurile suspensive în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁰⁾ prevăd măsuri de monitorizare corespunzătoare atât timp cât produsele accizabile fac obiectul dispozițiilor regulamentului în cauză, nu este necesară aplicarea separată a unui sistem de monitorizare a accizelor în cazul în care produsele accizabile fac obiectul unei proceduri vamale suspensive sau al unui regim vamal suspensiv în Comunitate.
- (8) Dat fiind faptul că, pentru buna funcționare a pieței interne, rămâne necesar ca atât conceptul, cât și condițiile de exigibilitate a accizelor să fie aceleași în toate statele membre, este necesar să se clarifice la nivel comunitar în ce moment sunt eliberate pentru consum produsele accizabile și cui îi revine obligația de a plăti acciza.

⁽¹⁾ Avizul din 18 noiembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 22 octombrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 76, 23.3.1992, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 316, 31.10.1992, p. 8.

⁽⁵⁾ JO L 316, 31.10.1992, p. 10.

⁽⁶⁾ JO L 316, 31.10.1992, p. 21.

⁽⁷⁾ JO L 316, 31.10.1992, p. 29.

⁽⁸⁾ JO L 291, 6.12.1995, p. 40.

⁽⁹⁾ JO L 283, 31.10.2003, p. 51.

⁽¹⁰⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

- (9) Dat fiind faptul că acciza este o taxă de consum aplicabilă anumitor produse, nu ar trebui să fie percepută pentru produsele accizabile care, în anumite condiții, au fost distruse sau pierdute în mod iremediabil.
- (10) Modalitățile de percepere și restituire a taxelor au un impact asupra bunei funcționări a pieței interne și, prin urmare, ar trebui să se bazeze pe criterii nediscriminatorii.
- (11) În cazul apariției unei nereguli, accizele ar trebui să fie datorate în statul membru pe teritoriul căruia a fost comisă neregula care a dus la eliberarea pentru consum sau, în cazul în care nu este posibil să se determine pe teritoriul cărui stat membru a fost comisă neregula, plata accizei ar trebui să aibă loc în statul membru în care a fost identificată. În cazul în care produse accizabile nu ajung la destinație fără să fi fost constatate nereguli, ar trebui să se considere că neregula a fost comisă în statul membru de expediție a produselor.
- (12) Pe lângă cazurile de restituire prevăzute în prezenta directivă, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, în cazul în care obiectivul prezentei directive permite acest lucru, să restituie accizele plătite pentru produsele eliberate pentru consum.
- (13) Este necesar ca normele și condițiile privind livrările care sunt scutite de la plata accizelor să rămână armonizate. Pentru livrările scutite de la plata accizelor către organizații care sunt situate în alte state membre, ar trebui să se utilizeze un certificat de scutire.
- (14) Ar trebui să se stabilească în mod clar situațiile în care sunt permise vânzările de produse fără taxe călătorilor care părăsesc teritoriul Comunității, pentru a se evita fraudă și abuzul. Dat fiind faptul că persoanele care călătoresc pe căi terestre se pot deplasa mai frecvent și mai liber comparativ cu persoanele care călătoresc pe cale maritimă sau aeriană, riscul de nerespectare de către călători a importurilor autorizate în regim de scutire de taxe și, în consecință, sarcina de control a autorităților sporesc semnificativ în cazul călătoriilor pe căi terestre. Prin urmare, ar trebui să nu se permită vânzări scutite de accize la frontierele terestre, astfel cum se procedează deja în majoritatea statelor membre. Cu toate acestea, ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție în cursul căreia statele membre să fie autorizate să continue să scutească de la plata accizelor produsele furnizate de magazinele duty-free existente, situate la granița lor terestră cu o țară terță.
- (15) Dat fiind faptul că trebuie să se realizeze controale la unitățile de producție și de depozitare pentru a se asigura perceperea datoriei fiscale, în scopul facilitării acestor controale este necesar să se mențină un sistem de antrepozite, supuse autorizării de către autoritățile competente.
- (16) Este necesar, de asemenea, să se stabilească cerințe care trebuie îndeplinite de antrepozitarii autorizați, precum și de comercianții care nu au statut de antrepozitar autorizat.
- (17) Ar trebui ca, înainte de eliberarea pentru consum a produselor accizabile, acestea să se poată deplasa în cadrul Comunității în regim suspensiv de accize, de la un antrepozit fiscal către diverse destinații, în special către un alt antrepozit fiscal, dar, de asemenea, și către locații echivalente, în sensul prezentei directive.
- (18) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize ar trebui, de asemenea, să fie permisă de la locul de import către aceste destinații și, prin urmare, ar trebui adoptate dispoziții cu privire la statutul persoanei autorizate să expedieze, dar nu să dețină, produsele de la locul de import în cauză.
- (19) Pentru a se garanta plata accizelor în caz de nedescărcare a deplasării produselor accizabile, statele membre ar trebui să solicite o garanție, care ar trebui depusă de către antrepozitarul autorizat de expediție sau de expeditorul înregistrat sau, cu acordul statului membru de expediție, de către o altă persoană implicată în deplasarea în cauză, în condițiile stabilite de statele membre.
- (20) Pentru a se garanta perceperea taxelor la nivelurile stabilite de statele membre, este necesar ca autoritățile competente să aibă posibilitatea de a urmări deplasarea produselor accizabile și, prin urmare, trebuie să se adopte dispoziții cu privire la un sistem de monitorizare a acestor produse.
- (21) În acest sens, ar trebui să se utilizeze sistemul informatizat instituit prin Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor⁽¹⁾. Spre deosebire de un sistem care utilizează documente pe suport de hârtie, utilizarea acestui sistem informatizat accelerează formalitățile necesare și facilitează monitorizarea circulației produselor accizabile în regim suspensiv de accize.
- (22) Este necesar să se stabilească procedura prin care comercianții aduc la cunoștința autorităților fiscale ale statelor membre loturile de produse accizabile expediate sau primite. Trebuie să se țină seama în mod corespunzător de situația anumitor destinatari care nu sunt conectați la sistemul informatizat, dar care ar putea primi produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize.

⁽¹⁾ JO L 162, 1.7.2003, p. 5.

- (23) Pentru a garanta buna funcționare a normelor privind deplasarea în regim suspensiv de accize, este necesar să se clarifice condițiile de începere și de încheiere a deplasării, precum și descărcarea de responsabilitate.
- (24) Este necesar să se determine procedurile care trebuie utilizate în caz de indisponibilitate a sistemului informatizat.
- (25) Statelor membre trebuie să li se permită să prevadă o procedură specială pentru deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize care se desfășoară integral pe teritoriul propriu sau să încheie acorduri bilaterale cu alte state membre, pentru simplificare.
- (26) Ar trebui să se clarifice, fără a modifica structura generală, normele de impunere și normele procedurale cu privire la deplasarea produselor pentru care accizele au fost deja plătite într-un stat membru.
- (27) În cazul în care produsele accizabile sunt achiziționate de persoane private pentru uz propriu și sunt transportate de acestea într-un alt stat membru, accizele ar trebui achitate în statul membru în care se achiziționează produsele, conform principiului care reglementează piața internă.
- (28) În cazurile în care, după eliberarea pentru consum într-un stat membru, produsele accizabile sunt deținute în scopuri comerciale în alt stat membru, este necesar să se stabilească faptul că accizele sunt datorate în al doilea stat membru. În acest sens, este necesară în special definirea conceptului de „scopuri comerciale”.
- (29) În cazul în care produsele accizabile sunt achiziționate de persoane care nu acționează în calitate de antrepozitari autorizați sau destinatari înregistrați și nu exercită o activitate economică independentă și sunt expediate sau transportate direct sau indirect de către vânzător sau în numele acestuia, accizele ar trebui achitate în statul membru de destinație, fiind necesară stabilirea unei proceduri care să fie urmată de vânzător.
- (30) Pentru evitarea conflictelor de interese între statele membre și dubla impunere în cazul în care produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează pe teritoriul Comunității, este necesar să se stabilească dispoziții pentru situațiile în care, după eliberarea pentru consum, produsele accizabile fac obiectul unor nereguli.
- (31) Statele membre ar trebui să poată dispune ca produsele eliberate pentru consum să poarte marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare. Utilizarea acestor marcaje nu ar trebui însă să obstrucționeze în nici un fel schimburile comerciale intracomunitare.
- Deoarece utilizarea acestor marcaje nu trebuie să genereze o dublă impunere, ar trebui să se clarifice faptul că orice sumă plătită sau depusă ca garanție pentru obținerea unor astfel de marcaje urmează să fie restituită, remisă sau eliberată de către statul membru care a emis marcajele, în cazul în care accizele au devenit exigibile și au fost percepute în alt stat membru.
- Cu toate acestea, pentru a evita abuzurile, statele membre care au emis marcajele ar trebui să aibă posibilitatea de a condiționa restituirea, remiterea sau eliberarea de prezentarea dovezii că acestea au fost retrase sau distruse.
- (32) Aplicarea cerințelor normale privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile ar putea genera costuri administrative disproporționate pentru micii producători de vin. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată scuti acești producători de obligația îndeplinirii anumitor cerințe.
- (33) Ar trebui să se țină seama de faptul că, în ceea ce privește produsele accizabile utilizate pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor, până în prezent nu s-a găsit nici o abordare comună satisfăcătoare.
- (34) În ceea ce privește produsele accizabile utilizate pentru construcția și întreținerea podurilor transfrontaliere între statele membre, statelor membre respective ar trebui să li se permită să adopte măsuri care derogă de la normele și procedurile obișnuite care se aplică produselor accizabile care circulă dintr-un stat membru în altul, pentru a reduce sarcina administrativă.
- (35) Măsurile de punere în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (36) Pentru a prevedea o perioadă de adaptare la sistemul informatizat de monitorizare a circulației produselor accizabile în regim suspensiv de accize, statele membre ar trebui să poată beneficia de o perioadă de tranziție pe durata căreia aceste deplasări pot fi desfășurate în continuare sub rezerva îndeplinirii formalităților stabilite prin Directiva 92/12/CEE.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (37) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea unor proceduri comune cu privire la anumite aspecte legate de accize, nu poate fi realizat suficient de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate să fie realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este stabilit la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivului menționat,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

- (1) Prezenta directivă stabilește un regim general pentru accizele percepute, direct sau indirect, consumului următoarelor produse (denumite în continuare „produse accizabile”):

- (a) produsele energetice și electricitatea reglementate de Directiva 2003/96/CE;
- (b) alcoolul și băuturile alcoolice reglementate de Directivele 92/83/CEE și 92/84/CEE;
- (c) tutunul prelucrat reglementat de Directivele 95/59/CE, 92/79/CEE și 92/80/CEE.

- (2) Statele membre pot aplica produselor accizabile taxe indirecte suplimentare, în anumite scopuri, cu condiția ca taxele în cauză să fie conforme cu normele comunitare de impunere aplicabile accizelor sau taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește calcularea bazei de impozitare, calcularea taxei, exigibilitatea și monitorizarea taxei, aceste norme neincluzând dispozițiile referitoare la scutiri.

- (3) Statele membre pot percepe taxe asupra:

- (a) altor produse decât produsele accizabile;
- (b) prestărilor de servicii, inclusiv cele legate de produse accizabile, care nu pot fi caracterizate ca impozite pe cifra de afaceri.

Cu toate acestea, perceperea unor asemenea taxe nu poate genera, în cadrul schimburilor comerciale dintre statele membre, formalități legate de trecerea frontierei.

Articolul 2

Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

- (a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;
- (b) importului acestora pe teritoriul Comunității.

Articolul 3

- (1) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Comunității se aplică *mutatis mutandis* intrării pe teritoriul Comunității a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la articolul 5 alineatul (2).

- (2) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la ieșirea produselor dinspre teritoriul vamal al Comunității se aplică *mutatis mutandis* ieșirii produselor accizabile de pe teritoriul Comunității care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la articolul 5 alineatul (2).

- (3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), Finlanda este autorizată, pentru deplasările de produse accizabile între teritoriul său, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 2, și teritoriile menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (c), să aplice aceleași proceduri ca cele aplicate unor asemenea deplasări pe teritoriul său, astfel cum se prevede la articolul 4 punctul 2.

- (4) Capitolele III și IV nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

Articolul 4

În sensul prezentei directive și al dispozițiilor sale de punere în aplicare, se aplică următoarele definiții:

1. „antrepozitar autorizat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente dintr-un stat membru să producă, să transforme, să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în cadrul activității sale, în regim suspensiv de accize în cadrul unui antrepozit fiscal;
2. „stat membru” și „teritoriul unui stat membru” înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității căruia i se aplică tratatul, în conformitate cu articolul 299 din tratat, cu excepția teritoriilor terțe;
3. „Comunitate” și „teritoriul Comunității” înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la punctul 2;

4. „teritorii terțe” înseamnă teritoriile menționate la articolul 5 alineatele (2) și (3);
5. „țară terță” înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică tratatul;
6. „procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv” înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 cu privire la supravegherea vamală, ale căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Comunității, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum și oricare dintre procedurile menționate la articolul 84 alineatul (1) litera (a) din regulamentul în cauză;
7. „regim suspensiv de accize” înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;
8. „import de produse accizabile” înseamnă intrarea pe teritoriul Comunității de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Comunității, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum și ieșirea lor dintr-un regim sau o procedură vamală suspensivă;
9. „destinatar înregistrat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente din statul membru de destinație, în condițiile stabilite de autoritățile în cauză și în cadrul activității sale, să primească produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;
10. „expeditor înregistrat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente din statul membru în care are loc importul, în cadrul activității sale și în condițiile stabilite de autoritățile în cauză, exclusiv să expedieze produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize în urma punerii în liberă circulație a acestora, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
11. „antrepozit fiscal” înseamnă un loc în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, sub rezerva anumitor condiții stabilite de autoritățile competente din statul membru în care se află antrepozitul fiscal.
- (2) Prezenta directivă și directivele menționate la articolul 1 nu se aplică următoarelor teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității:
- (a) Insulele Canare;
- (b) departamentele franceze de peste mări;
- (c) Insulele Åland;
- (d) Insulele Anglo-Normande (Channel Islands).
- (3) Prezenta directivă și directivele menționate la articolul 1 nu se aplică teritoriilor care intră sub incidența articolului 299 alineatul (4) din tratat și nici următoarelor teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității:
- (a) Insula Helgoland;
- (b) teritoriul Büsingen;
- (c) Ceuta;
- (d) Melilla;
- (e) Livigno;
- (f) Campione d'Italia;
- (g) apele italiene ale lacului Lugano.
- (4) Prin intermediul unei declarații, Spania poate notifica aplicabilitatea prezentei directive și a directivelor menționate la articolul 1 asupra Insulelor Canare – sub rezerva unor măsuri de adaptare la situația lor de teritorii ultraperiferice – în ceea ce privește toate sau unele dintre produsele accizabile menționate la articolul 1, cu începere din prima zi a celei de-a doua luni de la depunerea unei asemenea declarații.
- (5) Prin intermediul unei declarații, Franța poate notifica aplicabilitatea prezentei directive și a directivelor menționate la articolul 1 asupra departamentelor franceze de peste mări – sub rezerva măsurilor de adaptare la situația lor de teritorii ultraperiferice – în ceea ce privește toate sau unele dintre produsele accizabile menționate la articolul 1, cu începere din prima zi a celei de-a doua luni de la depunerea unei asemenea declarații.
- (6) Dispozițiile prezentei directive nu împiedică Grecia să mențină statutul special acordat Muntelui Athos, astfel cum este garantat prin articolul 105 din Constituția Greciei.

Articolul 5

- (1) Prezenta directivă și directivele menționate la articolul 1 se aplică teritoriului Comunității.

Articolul 6

(1) Având în vedere convențiile și tratatele încheiate cu Franța, Italia, Cipru și, respectiv, Regatul Unit, Principatul Monaco, San Marino și zonele Akrotiri și Dhekelia și Insula Man aflate sub suveranitatea Regatului Unit nu sunt considerate țări terțe în sensul prezentei directive.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta ca deplasările de produse accizabile dinspre sau către:

(a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța;

(b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;

(c) zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;

(d) Insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că deplasările de produse accizabile dinspre sau către Jungholz și Mittleberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

CAPITOLUL II

EXIGIBILITATE, RESTITUIRE, SCUTIRE DE ACCIZE

SECȚIUNEA 1

Momentul și locul exigibilității*Articolul 7*

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) În sensul prezentei directive, „eliberare pentru consum” are unul dintre următoarele înțelesuri:

(a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

(b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize în cazul în care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile aplicabile din dreptul comunitar și din legislația națională;

(c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

(d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentară, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

(a) în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

(b) în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iv), momentul primirii produselor accizabile de către destinatar;

(c) în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (2), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, inclusiv dintr-o cauză ce ține de natura produselor sau ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru, nu sunt considerate ca eliberare pentru consum.

În sensul prezentei directive, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile.

Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză este dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc.

(5) Fiecare stat membru stabilește propriile norme și condiții pe baza cărora se determină pierderile menționate la alineatul (4).

Articolul 8

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

(a) în ceea ce privește ieșirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (a):

- (i) antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize sau în numele căreia se efectuează această eliberare și, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;
- (ii) în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la articolul 10 alineatele (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2) și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștință sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieșiri;
- (b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;
- (c) în ceea ce privește producerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;
- (d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului sau, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importarea acestora.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.

Articolul 9

Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

Accizele se percep și se colectează și, dacă este cazul, se restituie sau se remit în conformitate cu procedurile stabilite de fiecare stat membru. Statele membre aplică aceleași proceduri pentru produsele naționale și pentru produsele provenind din alte state membre.

Articolul 10

(1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (a), eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (a) și nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru și la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situațiile menționate la alineatele (1) și (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum informează autoritățile competente din statul membru de expediție.

(4) În cazul în care produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație și pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să ducă la eliberarea pentru consum a acestor produse, în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție și în momentul expedierii produselor accizabile, cu excepția cazului în care, în termen de patru luni de la începerea deplasării, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1), se furnizează dovada încheierii acesteia sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).

În cazul în care persoana care a constituit garanția prevăzută la articolul 18 nu a avut sau nu a putut să aibă cunoștință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acestea i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a îi permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2), sau a locului comiterii neregulii.

(5) Cu toate acestea, în cazurile menționate la alineatele (2) și (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1), se aplică dispozițiile alineatului (1).

În aceste situații, autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul furnizării probei percepției accizelor în celălalt stat membru.

(6) În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la articolul 7 alineatul (4), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform articolului 20 alineatul (2).

SECȚIUNEA 2

Restituirea și remiterea

Articolul 11

Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 33 alineatul (6), la articolul 36 alineatul (5) și la articolul 38 alineatul (3), precum și a cazurilor prevăzute de directivele menționate la articolul 1, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei respective, restituite sau remise de către autoritățile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de statele membre și în conformitate cu condițiile stabilite de statele membre în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau abuz.

O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la articolul 12 sau în una dintre directivele menționate la articolul 1.

SECȚIUNEA 3

Scutiri

Articolul 12

(1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

- (a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;
- (b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din statul membru gazdă și de către membrii organizațiilor în cauză, în limitele și în conformitate cu condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;
- (c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât statul membru în care sunt exigibile accizele, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora;
- (d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora;

(e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis sau autorizat în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

(2) Scutirile sunt supuse condițiilor și limitelor stabilite de statul membru gazdă. Statele membre pot acorda scutirea printr-o restituire de accize.

Articolul 13

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 21 alineatul (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un destinatar în sensul articolului 12 alineatul (1) sunt însoțite de un certificat de scutire.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 43 alineatul (2), Comisia stabilește modelul și conținutul certificatului de scutire.

(3) Procedura prevăzută la articolele 21-27 nu se aplică deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

Cu toate acestea, statele membre pot decide ca procedura prevăzută la articolele 21-27 să fie utilizată pentru aceste deplasări care au loc exclusiv pe teritoriul lor sau, în baza unui acord cu statele membre în cauză, între teritoriile acestora.

Articolul 14

(1) Statele membre pot scuti de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.

(2) Produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță fac obiectul aceluiași tratament ca produsele furnizate de magazinele duty-free.

(3) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru garantarea faptului că scutirile menționate la alineatele (1) și (2) se aplică în așa fel încât să se prevină orice posibilitate de fraudă, evaziune sau abuz.

(4) Statele membre care, la 1 iulie 2008, dispun de magazine duty-free situate în afara incintei unui aeroport sau a unui port pot continua să scutească, până la 1 ianuarie 2017, de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terț sau către o țară terță.

(5) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „magazin duty-free” înseamnă orice unitate situată într-un aeroport sau port care îndeplinește condițiile stabilite de autoritățile competente ale statelor membre, în special în temeiul alineatului (3);
- (b) „călător către un teritoriu terț sau către o țară terță” înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie pe cale aeriană sau maritimă, în care se menționează că destinația finală este un aeroport sau port situat pe un teritoriu terț sau o țară terță.

CAPITOLUL III

PRODUCERE, TRANSFORMARE ȘI DEȚINERE

Articolul 15

(1) Fiecare stat membru își stabilește propriile norme privind producerea, transformarea și deținerea de produse accizabile, sub rezerva prezentei directive.

(2) Producția, transformarea și deținerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost plătite, au loc într-un antrepozit fiscal.

Articolul 16

(1) Deschiderea și exploatarea unui antrepozit fiscal de un antrepozitar autorizat sunt supuse autorizării de către autoritățile competente din statul membru în care este situat antrepozitul fiscal.

Autorizația este supusă condițiilor pe care autoritățile au dreptul să le stabilească în scopul de a preveni orice fraudă sau abuz.

(2) Un antrepozitar autorizat are obligația:

- (a) să furnizeze, dacă este necesar, o garanție pentru acoperirea riscului inerent producerii, transformării și deținerii de produse accizabile;
- (b) să respecte cerințele stabilite de statul membru pe teritoriul căruia este situat antrepozitul fiscal;
- (c) să țină, pentru fiecare antrepozit fiscal în parte, evidențe privind stocurile și deplasările de produse accizabile;
- (d) să introducă în antrepozitul său fiscal și să se înscrie în registrul său contabil, după încheierea deplasării, toate produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize, cu excepția cazului în care se aplică articolul 17 alineatul (2);

(e) să accepte toate acțiunile de monitorizare și controalele vizând stocurile.

Condițiile pentru garanția menționată la litera (a) sunt stabilite de autoritățile competente din statul membru în care este autorizat antrepozitul fiscal.

CAPITOLUL IV

DEPLASAREA PRODUSELOR ACCIZABILE ÎN REGIM SUSPENSIV DE ACCIZE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Articolul 17

(1) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț:

(a) de la un antrepozit fiscal la:

(i) un alt antrepozit fiscal;

(ii) un destinatar înregistrat;

(iii) un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității, în sensul articolului 25 alineatul (1);

(iv) un destinatar în sensul articolului 12 alineatul (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

(b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile menționate la litera (a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat.

În sensul prezentului articol, „locul de import” înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și de la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol și cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 19 alineatul (3), statul membru de destinație poate, în condiții stabilite de el însuși, să permită deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul său, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din statul membru de destinație sau de destinatarul înregistrat.

Respectivul antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat are responsabilitatea de a depune raportul de primire menționat la articolul 24 alineatul (1).

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, deplasărilor de produse accizabile cu taxe zero care nu au fost eliberate pentru consum.

Articolul 18

(1) În condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru de expediție, acestea impun ca riscurile inerente deplasării în regim suspensiv de accize să fie acoperite printr-o garanție, depusă de antrepozitarul autorizat de expediție sau de expeditorul înregistrat.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente din statul membru de expediție, în condițiile stabilite de acestea, pot permite ca garanția prevăzută la alineatul (1) să fie depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două sau mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele menționate la alineatul (1).

(3) Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Comunității. Statele membre stabilesc modalitățile depunerii acesteia.

(4) Statul membru de expediție poate deroga de la obligația de depunere a garanției pentru următoarele deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize:

(a) deplasări care se desfășoară integral pe propriul teritoriu;

(b) în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord, deplasările de produse energetice pe teritoriul Comunității pe cale maritimă sau prin conducte fixe.

Articolul 19

(1) Un destinatar înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(2) Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

(a) înaintea expedierii produselor accizabile, garantează plata accizelor în condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru de destinație;

(b) la încheierea deplasării, înscrie în evidența sa produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

(c) acceptă orice control care permite autorităților competente din statul membru de destinație să se asigure că produsele au fost efectiv primite.

(3) În cazul unui destinatar înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile, autorizația prevăzută la articolul 4 punctul 9 se limitează la o anumită cantitate de produse accizabile, la un singur expeditor și la o anumită perioadă de timp. Statele membre pot limita autorizația la o singură deplasare.

Articolul 20

(1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(2) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se încheie, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv) și la articolul 17 alineatul (1) litera (b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile și, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

SECȚIUNEA 2

Procedura care trebuie urmată la deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

Articolul 21

(1) O deplasare de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este însoțită de un document administrativ electronic procesat în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(2) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, expeditorul depune un proiect de document administrativ electronic la autoritățile competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat menționat la articolul 1 din Decizia nr. 1152/2003/CE (denumit în continuare „sistemul informatizat”).

(3) Autoritățile competente din statul membru de expediție efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic.

În cazul în care datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere.

În cazul în care datele sunt corecte, autoritățile competente din statul membru de expediție îi atribuie documentului un cod de referință administrativ unic și îl comunică expeditorului.

(4) În cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și la articolul 17 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează fără întârziere documentul administrativ electronic autorităților competente din statul membru de destinație, care îl transmit destinatarului, în cazul în care destinatarul este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat.

Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din statul membru de expediție, autoritățile competente din statul membru în cauză înaintează direct acestuia documentul administrativ electronic.

(5) În cazul menționat la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează documentul administrativ electronic autorităților competente din statul membru în care este depusă declarația de export în temeiul articolului 161 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 (denumit în continuare „statul membru de export”), dacă statul membru în cauză este altul decât statul membru de expediție.

(6) Expeditorul furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar. Acest document trebuie să poată fi prezentat autorităților competente oricând este solicitat, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(7) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atâta timp cât deplasarea nu a început încă în sensul articolului 20 alineatul (1).

(8) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) sau (iii) sau, dacă este cazul, la articolul 17 alineatul (2).

Articolul 22

(1) În cazul deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul depune proiectul

de document administrativ electronic prevăzut la articolul 21 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de expediție pot autoriza expeditorul să omită includerea în documentul în cauză a datelor privind destinatarul.

(2) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute și cel târziu în momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele autorităților competente din statul membru de expediție, utilizând procedura menționată la articolul 21 alineatul (8).

Articolul 23

Autoritățile competente din statul membru de expediție pot permite, în condițiile stabilite de statul membru în cauză, ca expeditorul să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiția:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;
2. divizările să se desfășoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;
3. autoritățile competente din acest stat membru să fie informate cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Statele membre informează Comisia dacă permit divizarea deplasărilor pe teritoriul lor și în ce condiții. Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre.

Articolul 24

(1) La primirea de produse accizabile în oricare dintre destinațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) sau (iv) sau la articolul 17 alineatul (2), destinatarul depune fără întârziere și în termen de cinci zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător în fața autorităților competente, un raport privind primirea acestora (denumit în continuare „raport de primire”), prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Autoritățile competente din statul membru de destinație stabilesc modalitățile de trimitere a raportului de primire a produselor de către destinatarii menționați la articolul 12 alineatul (1).

(3) Autoritățile competente din statul membru de destinație efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire.

În cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere.

În cazul în care datele sunt corecte, autoritățile competente din statul membru de destinație îi confirmă destinatarului înregistrarea raportului de primire și îl transmit autorităților competente din statul membru de expediție.

(4) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de primire expeditorului. În cazul în care locul de expediție și cel de destinație se află în același stat membru, autoritățile competente din statul membru în cauză înaintează direct expeditorului raportul de primire.

Articolul 25

(1) În situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și, după caz, la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei eliberate de biroul vamal de ieșire, menționată la articolului 793 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a dispozițiilor de punere în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar⁽¹⁾, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din prezenta directivă, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(2) Autoritățile competente din statul membru de export efectuează o verificare electronică a integralității datelor prevăzute în viza menționată la alineatul (1). După verificarea acestor date și în cazul în care statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităților competente din statele membre de expediție.

(3) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

Articolul 26

(1) Prin derogare de la prevederile articolului 21 alineatul (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:

- (a) produsele să fie însoțite de un document pe suport de hârtie care conține aceleași date ca proiectul de document administrativ electronic menționat la articolul 21 alineatul (2);
- (b) să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție înainte de începerea deplasării.

Statul membru de expediție poate solicita, de asemenea, o copie a documentului menționat la litera (a), verificarea datelor conținute de copia respectivă și, dacă indisponibilitatea este imputabilă expeditorului, informații corespun-

zătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități înainte de începerea deplasării.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2).

De îndată ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), acest document înlocuiește documentul pe suport de hârtie menționat la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol. La articolul 21 alineatele (4) și (5) și articolele 24 și 25 se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Până la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport de hârtie menționat la alineatul (1) litera (a).

(4) O copie a documentului pe suport de hârtie menționat la alineatul (1) litera (a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.

(5) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul comunică informațiile menționate la articolul 21 alineatul (8) sau la articolul 23 prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritățile competente din statul membru de expediție înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Alineatele (2)-(4) din prezentul articol se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 27

(1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și la articolul 17 alineatul (2), raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de destinație, fie deoarece, în situația menționată la articolul 26 alineatul (1), nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2), destinatarul prezintă autorităților competente din statul membru de destinație cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport de hârtie care conține aceleași date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării.

Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritățile competente din statul membru de destinație trimit o copie a documentului pe suport de hârtie menționat la primul paragraf autorităților competente din statul membru de expediție, care îl transmit expeditorului sau îl pun la dispoziția acestuia.

⁽¹⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de destinație sau de îndată ce procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1). Articolul 24 alineatele (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*.

(2) În cazul în care, în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatul (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie deoarece, în situația menționată la articolul 26 alineatul (1), nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din statul membru de expediție un document pe suport de hârtie care conține același date ca raportul de export și care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatul (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate.

Autoritățile competente din statul membru de expediție transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport de hârtie menționat la primul paragraf.

De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1). Articolul 25 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 28

(1) Fără a aduce atingere articolului 27, raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) sau raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatul (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele menționate la articolul 27, se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și la articolul 17 alineatul (2), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată sau, în cazul menționat la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

În sensul primului paragraf, un document înaintat de destinatar și care conține aceleași date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Articolul 29

(1) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2), Comisia adoptă măsuri privind stabilirea:

(a) structurii și a conținutului mesajelor care trebuie schimbate în temeiul articolelor 21-25 de către persoanele și autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize;

(b) normelor și a procedurilor privind schimbul de mesaje menționat la litera (a);

(c) structurii documentelor pe suport de hârtie menționate la articolele 26 și 27.

(2) Fiecare stat membru stabilește situațiile în care sistemul informatizat poate fi considerat indisponibil, precum și normele și procedurile care trebuie urmate în aceste situații, în sensul articolelor 26 și 27 și în conformitate cu acestea.

SECȚIUNEA 3

Proceduri simplificate

Articolul 30

Statele membre pot stabili proceduri simplificate în ceea ce privește deplasările produselor accizabile în regim suspensiv de accize care se desfășoară integral pe propriul teritoriu, inclusiv posibilitatea de a elimina obligația privind monitorizarea electronică a unor astfel de deplasări.

Articolul 31

Prin acord și în condițiile stabilite de toate statele membre interesate, pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente și regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile a două sau mai multe state membre.

Această dispoziție include deplasările prin conducte fixe.

CAPITOLUL V

**DEPLASAREA ȘI IMPOZITAREA PRODUSELOR ACCIZABILE
DUPĂ ELIBERAREA PENTRU CONSUM**

SECȚIUNEA 1

Achiziții realizate de persoane private

Articolul 32

(1) Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană privată pentru uz propriu și transportate personal de aceasta dintr-un stat membru în altul sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile menționate la alineatul (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane private, statele membre iau în considerare cel puțin următoarele elemente:

- (a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;
- (b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;
- (c) orice document referitor la produsele accizabile;
- (d) natura produselor accizabile;
- (e) cantitatea de produse accizabile.

(3) În scopul aplicării alineatului (2) litera (e), statele membre pot stabili niveluri orientative, exclusiv ca element doveditor. Aceste niveluri orientative nu pot fi mai mici decât:

(a) pentru produse din tutun:

— țigarete: 800 de bucăți;

— țigări (țigări de foi cu o greutate maximă de 3 g pe bucată): 400 de bucăți;

— țigări de foi: 200 de bucăți;

— tutun de fumat: 1,0 kg;

(b) pentru băuturi alcoolice:

— băuturi spirtoase: 10 litri;

— produse intermediare: 20 de litri;

— vinuri: 90 de litri (din care maximum 60 de litri de vinuri spumoase);

— bere: 110 de litri.

(4) Statele membre pot prevedea, de asemenea, că accizele sunt exigibile în statul membru în care are loc consumul pentru achiziționarea de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană privată sau în numele acesteia.

În sensul prezentului alineat, „mijloace de transport atipice” înseamnă transportul de combustibili în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili și transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesioniști.

SECȚIUNEA 2

Deținerea în alt stat membru

Articolul 33

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 36 alineatul (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în alt stat membru pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acestuia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în acest alt stat membru.

În sensul prezentului articol, „deținere în scopuri comerciale” înseamnă deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană privată sau de către o persoană privată în alte scopuri decât pentru uz propriu și transportarea de către aceasta, în conformitate cu articolul 32.

(2) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în acest alt stat membru.

(3) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile menționate la alineatul (1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în cel de al doilea stat membru.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 38, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunității, în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deținute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în statul membru de destinație, cu condiția ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităților prevăzute la articolul 34.

(5) Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între două state membre, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre statele membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(6) Accizele sunt restituite sau remise, la cerere, în statul membru în care a avut loc eliberarea pentru consum în cazul în care autoritățile competente din celălalt stat membru constată că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în statul membru în cauză.

Articolul 34

(1) În situațiile menționate la articolul 33 alineatul (1), produsele accizabile circulă între teritoriile diverselor state membre împreună cu un document de însoțire care conține datele principale din documentul menționat la articolul 21 alineatul (1).

În conformitate cu procedura menționată la articolul 43 alineatul (2), Comisia adoptă măsuri care stabilesc structura și conținutul documentului de însoțire.

(2) Persoanele menționate la articolul 33 alineatul (3) se conformează următoarelor cerințe:

- (a) înainte de expedierea produselor, depun o declarație la autoritățile competente din statul membru de destinație și garantează plata accizelor;
- (b) plătesc accizele în statul membru de destinație în conformitate cu procedura stabilită de statul membru în cauză;
- (c) acceptă orice control care permite autorităților competente din statul membru de destinație să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Statul membru de destinație poate, în situații și condiții pe care le stabilește, să simplifice sau să acorde o derogare de la cerințele menționate la litera (a). În acest caz, statul în cauză informează Comisia, care la rândul ei informează celelalte state membre.

Articolul 35

(1) În cazul în care produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deplasate către o destinație din acel stat membru prin traversarea teritoriului altui stat membru, se aplică următoarele cerințe:

- (a) deplasarea se face pe baza documentului de însoțire menționat la articolul 34 alineatul (1) și utilizând un itinerariu corespunzător;
- (b) înainte de expedierea produselor, expeditorul depune o declarație la autoritățile competente din locul de expediție;
- (c) destinatarul atestă faptul că a primit produsele în conformitate cu cerințele stabilite de autoritățile competente din locul de destinație;
- (d) expeditorul și destinatarul acceptă orice control care permite respectivelor autorități competente să se asigure că produsele au fost efectiv primite.

(2) În cazul în care produsele accizabile se deplasează în mod frecvent și regulat în condițiile prevăzute la alineatul (1), statele membre în cauză pot, de comun acord, în condițiile stabilite de acestea, să simplifice cerințele menționate la alineatul (1).

SECȚIUNEA 3

Vânzarea la distanță

Articolul 36

(1) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, achiziționate de către o persoană, alta decât un antreprenor autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilit în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, și expediate sau transportate către alt stat membru, direct sau indirect, de către vânzător sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în statul membru de destinație.

În sensul prezentului articol, „stat membru de destinație” înseamnă statul membru de sosire a expedierii sau a transportului.

(2) În cazul menționat la alineatul (1), accizele devin exigibile în statul membru de destinație în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile.

Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită de statul membru de destinație.

(3) Persoana plătitoare de accize în statul membru de destinație este vânzătorul.

Cu toate acestea, statul membru de destinație poate prevedea faptul că plătitorul de accize este un reprezentant fiscal, stabilit în statul membru de destinație și autorizat de autoritățile competente din statul respectiv, sau, în cazul în care vânzătorul nu a respectat dispozițiile alineatului (4) litera (a), destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul sau reprezentantul fiscal îndeplinește următoarele cerințe:

(a) înainte de expedierea produselor accizabile, se înregistrează și garantează plata accizelor la un birou competent desemnat în mod expres de statul membru de destinație și în condițiile stabilite de statul respectiv;

(b) plătește accizele la biroul menționat la litera (a), după sosirea produselor accizabile;

(c) ține evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

Statele membre interesate pot, în condiții stabilite de comun acord, să simplifice cerințele pe baza unor acorduri bilaterale.

(5) În cazul menționat la alineatul (1), accizele percepute în primul stat membru se restituie sau se remit, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul sau reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alineatul (4).

(6) Statele membre pot stabili norme specifice pentru aplicarea alineatelor (1)-(5) în cazul produselor accizabile care fac obiectul unor reglementări naționale speciale de distribuție.

SECȚIUNEA 4

Distrugeri și pierderi

Articolul 37

(1) În situațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) și la articolul 36 alineatul (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză este dovedită într-un mod considerat satisfăcător

de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc.

Garanția depusă în temeiul articolului 34 alineatul (2) litera (a) sau în temeiul articolului 36 alineatul (4) litera (a) este eliberată.

(2) Fiecare stat membru stabilește propriile norme și condiții pe baza cărora se determină pierderile menționate la alineatul (1).

SECȚIUNEA 5

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

Articolul 38

(1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 36 alineatul (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 36 alineatul (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum și nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru.

Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alineatului (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) litera (a) sau cu articolul 36 alineatul (4) litera (a) și de orice persoană care a participat la neregulă.

Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau remit, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă sau constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul articolului 34 alineatul (2) litera (a) sau în temeiul articolului 36 alineatul (4) litera (a).

(4) În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul articolului 33 alineatul (1) sau al articolului 36 alineatul (1), care nu face obiectul articolului 37, din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

CAPITOLUL VI

DIVERSE

SECȚIUNEA 1

Marcarea

Articolul 39

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 7 alineatul (1), statele membre pot impune ca produsele accizabile să poarte marcate fiscale sau marcate naționale de identificare utilizate în scopuri fiscale în momentul eliberării pentru consum pe propriul teritoriu sau, în cazurile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) primul paragraf și la articolul 36 alineatul (1), în momentul în care intră pe propriul teritoriu.

(2) Orice stat membru care impune utilizarea de marcate fiscale sau marcate naționale de identificare în sensul alineatului (1) este obligat să le pună la dispoziția antrepozitarilor autorizați din celelalte state membre. Cu toate acestea, fiecare stat membru poate impune ca marcasele fiscale să fie puse la dispoziția unui reprezentant fiscal autorizat de autoritățile competente din statul membru în cauză.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor adoptate în scopul aplicării adecvate a prezentului articol și în scopul prevenirii oricărei fraude, evaziuni sau abuz, statele membre se asigură că aceste marcate nu creează obstacole în calea liberei circulații a produselor accizabile.

În momentul în care asemenea marcate fiscale sau marcate naționale de identificare sunt aplicate pe produsele accizabile, orice sumă plătită sau depusă ca garanție în vederea obținerii marcajelor în cauză, cu excepția cheltuielilor aferente emiterii, se restituie, se remite sau se eliberează de către statul membru care le-a emis, dacă accizele au devenit exigibile și au fost percepute în alt stat membru.

Cu toate acestea, statul membru care a emis marcasele respective poate condiționa restituirea, remiterea sau eliberarea a sumei plătite sau depuse ca garanție de prezentarea dovezii că acestea au fost eliminate sau distruse, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente.

(4) Marcasele fiscale sau marcasele naționale de identificare, astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1), sunt valabile în statul membru emitent. Cu toate acestea, pot exista acorduri de recunoaștere reciprocă a acestor marcate între statele membre.

SECȚIUNEA 2

Micii producători de vin

Articolul 40

(1) Statele membre pot scuti micii producători de vin de la obligațiile prevăzute în capitolele III și IV, precum și de la alte obligații privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile. În cazul în care micii producători în cauză realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol ⁽¹⁾.

(2) În cazul în care micii producători de vin sunt scutiți de respectarea cerințelor în conformitate cu alineatul (1), destinatarul informează autoritățile competente din statul membru de destinație cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta.

(3) În sensul prezentului articol, „mici producători de vin” înseamnă persoane care produc în medie mai puțin de 1 000 hl de vin pe an.

SECȚIUNEA 3

Produse pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor

Articolul 41

Statele membre pot menține dispozițiile naționale referitoare la acest aspect până în momentul în care Consiliul adoptă dispoziții comunitare privind produsele pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor.

SECȚIUNEA 4

Regimuri speciale

Articolul 42

Statele membre care au încheiat un acord privind răspunderea pentru construirea sau întreținerea unui pod de trecere a frontierei pot adopta măsuri care derogă de la dispozițiile prezentei directive, pentru a simplifica procedura de percepere a accizelor la produsele accizabile utilizate pentru construcția și întreținerea podului respectiv.

În sensul măsurilor respective, podul și șantierele de construcții menționate în acord sunt considerate a se afla pe teritoriul statului membru care răspunde de construcția sau întreținerea podului în conformitate cu acordul.

⁽¹⁾ JO L 128, 10.5.2001, p. 32.

Statele membre în cauză notifică măsurile respective Comisiei, care informează celelalte state membre.

CAPITOLUL VII

COMITETUL PENTRU ACCIZE

Articolul 43

(1) Comisia este asistată de un comitet denumit „Comitetul pentru accize”.

(2) Atunci când se face referire la prezentul alineat se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 44

Pe lângă sarcinile care îi revin în temeiul articolului 43, Comitetul pentru accize examinează subiectele propuse spre discuție de președintele său, fie din proprie inițiativă, fie la cererea reprezentantului unui stat membru, cu privire la aplicarea dispozițiilor comunitare privind accizele.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 45

(1) Până la 1 aprilie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a sistemului informatizat și, în special, la obligațiile menționate la articolul 21 alineatul (6) și la procedurile aplicabile în cazul în care sistemul este indisponibil.

(2) Până la 1 aprilie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a acesteia.

(3) Rapoartele prevăzute la alineatele (1) și (2) se bazează, în special, pe informațiile furnizate de statele membre.

Articolul 46

(1) Până la 31 decembrie 2010, statele membre de expediție pot continua să autorizeze deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au fost inițiate pe baza forma-

lităților stabilite la articolul 15 alineatul (6) și la articolul 18 din Directiva 92/12/CEE.

Deplasările în cauză, precum și descărcarea aferentă fac obiectul dispozițiilor prevăzute la primul paragraf, precum și la articolul 15 alineatele (4) și (5) și la articolul 19 din Directiva 92/12/CEE. Articolul 15 alineatul (4) din directiva în cauză se aplică tuturor garanților desemnați în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2) din prezenta directivă.

Articolele 21-27 din prezenta directivă nu se aplică deplasărilor în cauză.

(2) Deplasările de produse accizabile care au fost inițiate înainte de 1 aprilie 2010 sunt efectuate și încheiate în conformitate cu dispozițiile Directivei 92/12/CEE.

Prezenta directivă nu se aplică deplasărilor în cauză.

Articolul 47

(1) Directiva 92/12/CEE se abrogă cu efect începând cu 1 aprilie 2010.

Cu toate acestea, aceasta se va aplica în continuare în limitele și în scopurile definite la articolul 46.

(2) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 48

(1) Statele membre adoptă și publică până la 1 ianuarie 2010 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive începând cu 1 aprilie 2010. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative, împreună cu un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitățile de efectuare a acestei trimiteri se stabilesc de către statele membre.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 49

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 50

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 16 decembrie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
R. BACHELOT-NARQUIN

DIRECTIVA 2009/1/CE A COMISIEI**din 7 ianuarie 2009****de modificare, în scopul adaptării sale la progresul tehnic, a Directivei 2005/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind omologarea autovehiculelor în ceea ce privește posibilitățile de reutilizare, reciclare și recuperare a acestora****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

- (4) Măsurile prevăzute în prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului pentru adaptarea la progresul tehnic – sectorul autovehiculelor,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

având în vedere Directiva 2005/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind omologarea autovehiculelor în ceea ce privește posibilitățile de reutilizare, reciclare și recuperare a acestora și de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (2) al doilea paragraf,

Articolul 1

Anexa IV la Directiva 2005/64/CE se modifică prin includerea unui nou punct 4, după cum urmează:

întrucât:

- (1) Directiva 2005/64/CE este una dintre directivele speciale ale procedurii de omologare CE de tip care a fost instituită prin Directiva 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora ⁽²⁾.

- „4.1. În sensul evaluării preliminare în temeiul articolului 6 din Directiva 2005/64/CE, constructorul vehiculului trebuie să demonstreze că, prin intermediul angajamentelor contractuale cu furnizorii săi, este asigurată conformitatea cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/53/CE.

- 4.2. În sensul evaluării preliminare în temeiul articolului 6 din Directiva 2005/64/CE, constructorul vehiculului trebuie să stabilească proceduri în următoarele scopuri:

- (2) Este necesar să se stabilească norme detaliate care să permită verificarea, în cadrul evaluării preliminare a constructorului menționate la articolul 6 din Directiva 2005/64/CE, a conformității materialelor utilizate la construirea unui tip de vehicul cu dispozițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz ⁽³⁾.

- (a) comunicarea cerințelor aplicabile către angajații săi și către toți furnizorii săi;

- (b) monitorizarea și asigurarea conformității acțiunilor furnizorilor cu cerințele menționate anterior;

- (c) colectarea datelor relevante de-a lungul întregului lanț de aprovizionare;

- (3) În special, ar trebui să se asigure că autoritățile competente au posibilitatea de a verifica, în scopul reutilizării, al reciclării și al recuperării, existența unor angajamente contractuale între constructorul vehiculului în cauză și furnizorii acestuia și că cerințele prevăzute în acest scop în astfel de angajamente sunt comunicate în mod adecvat.

- (d) examinarea și verificarea informațiilor primite de la furnizori;

- (e) reacționarea în mod adecvat în cazurile în care datele primite de la furnizori indică nerespectarea cerințelor în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/53/CE.

⁽¹⁾ JO L 310, 25.11.2005, p. 10.

⁽²⁾ JO L 42, 23.2.1970, p. 1.

⁽³⁾ JO L 269, 21.10.2000, p. 34.

- 4.3. În sensul punctelor 4.1 și 4.2, constructorul vehiculului trebuie să utilizeze, de comun acord cu organismul competent, ISO 9000/14000 sau un alt program standardizat de garantare a calității.”

Articolul 2

Începând de la 1 ianuarie 2012, în cazul în care nu sunt respectate cerințele prevăzute în Directiva 2005/64/CE astfel cum este modificată prin prezenta directivă, statele membre refuză, din motive legate de reutilizarea, reciclarea și recuperarea autovehiculelor, să acorde omologarea CE de tip sau omologarea națională de tip pentru noile tipuri de vehicule.

Articolul 3

(1) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru respectarea prezentei directive până la, cel târziu, 3 februarie 2010. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor dispoziții.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 4 februarie 2010.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 7 ianuarie 2009.

Pentru Comisie

Günter VERHEUGEN

Vicepreședinte

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA NR. 1/2008 A CONSILIULUI DE ASOCIERE UE-IORDANIA

din 10 noiembrie 2008

cu privire la stabilirea unui program de eliminare progresivă a taxelor vamale pentru produsele cuprinse în anexa IV la acordul de asociere

(2009/20/CE)

CONSILIUL DE ASOCIERE,

DECIDE:

având în vedere Acordul euro-mediteranean prin care se stabilește o asociere între Comunitățile Europene și statele membre, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte ⁽¹⁾, denumit în continuare „acordul de asociere”, semnat la Bruxelles la 24 noiembrie 1997 și care a intrat în vigoare la 1 mai 2002, în special articolul 6 și articolul 11 alineatul (5),

Articolul 1

Importurile în Iordania de produse originare în Comunitate, cuprinse în anexa IV la acordul de asociere, vor face obiectul programului de eliminare a taxelor vamale descris la articolul 2 al prezentei decizii. Programul se aplică cu efect de la 1 mai 2008.

întrucât:

Articolul 2

- (1) Conform acordului de asociere, Comunitatea și Iordania instituie o zonă de liber schimb, în mod progresiv, pe parcursul unei perioade de tranziție de cel mult 12 ani, începând de la intrarea în vigoare a acordului de asociere, în conformitate cu prevederile acordului respectiv și cu cele ale Acordului General pentru Tarife și Comerț din 1994.
- (2) Conform acordului de asociere, Consiliul de asociere este obligat să reexamineze regimul care trebuie aplicat produselor cuprinse în anexa IV la acord, care conține o listă de produse industriale originare din Comunitate, la patru ani după intrarea sa în vigoare, iar la momentul reexaminării stabilește un program de eliminare a taxelor vamale pentru acele produse.
- (3) Programul de eliminare a taxelor vamale pentru produsele enumerate în anexa IV la Acordul de asociere a fost negociat de Comisia Europeană cu Iordania,

(1) Taxele vamale aplicabile importurilor în Iordania de produse originare din Comunitate cuprinse în lista 1 a anexei la această decizie vor fi eliminate într-o perioadă doi ani, începând la 1 mai 2008. Aceste produse vor fi scutite de taxe vamale începând de la 1 mai 2009. Eliminarea treptată a taxelor vamale se va face conform următorului program:

(a) la 1 mai 2008, taxa se reduce la 3 %;

(b) la 1 mai 2009, taxa vamală rămasă se elimină.

(2) Taxele vamale aplicabile importurilor în Iordania de produse originare din Comunitate cuprinse în lista 2 a anexei la această decizie vor fi eliminate în șapte ani, începând la 1 mai 2008, și aceste produse vor fi scutite de taxe vamale începând de la 1 mai 2014. Eliminarea treptată a taxelor vamale se va face conform următorului program:

(a) la 1 mai 2008, taxa se reduce la 90 % din taxa vamală de bază;

⁽¹⁾ JO L 129, 15.5.2002, p. 3.

- (b) la 1 mai 2009, taxa se reduce la 80 % din taxa vamală de bază;
- (c) la 1 mai 2010, taxa se reduce la 70 % din taxa vamală de bază;
- (d) la 1 mai 2011, taxa se reduce la 60 % din taxa vamală de bază;
- (e) la 1 mai 2012, taxa se reduce la 50 % din taxa vamală de bază;
- (f) la 1 mai 2013, taxa se reduce la 40 % din taxa vamală de bază;
- (g) la 1 mai 2014, taxa vamală rămasă se elimină.

(3) Taxele vamale, aplicabile importurilor în Iordania de produse originare din Comunitate cuprinse în lista 3 a anexei la această decizie, nu se elimină. Autoritățile iordaniene și Comisia Europeană vor reexamina, în cadrul subcomitetului pentru industrie, comerț și servicii, evoluția importurilor din

Comunitate în Iordania de bere (SA 2203) și vermut (SA 2205), pentru a evalua orice reducere semnificativă a importurilor din Comunitate, cauzată de tratamentul preferențial acordat altor parteneri comerciali. În cazul în care se demonstrează că importurile din Comunitate s-au redus în mod semnificativ, autoritățile iordaniene și Comisia Europeană vor reexamina taxele vamale aplicabile asupra acestor două produse, în scopul remedierii dezechilibrului identificat.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării de către Consiliul de asociere.

Adoptată la Bruxelles, 10 noiembrie 2008.

Pentru Consiliul de asociere
Președintele
J.-P. JOUYET

ANEXĂ

Lista 1

Cod SA	Denumirea bunurilor
ex 8703 10 000 (*)	– Vehicule special proiectate pentru a se deplasa pe zăpadă; vehicule speciale pentru transportul persoanelor pe terenurile de golf și vehicule similare
ex 8703 21 300 (*)	--- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 21 400 (*)	--- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 21 900 (*)	--- Altele
ex 8703 22 300 (*)	--- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 22 400 (*)	--- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 22 900 (*)	--- Altele
ex 8703 23 130 (*)	---- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 23 140 (*)	---- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 23 190 (*)	---- Altele
ex 8703 23 210 (*)	---- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 23 220 (*)	---- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 23 290 (*)	---- Altele
ex 8703 23 310 (*)	---- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 23 320 (*)	---- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 23 390 (*)	---- Altele
ex 8703 24 100 (*)	--- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 24 200 (*)	--- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 24 900 (*)	--- Altele
ex 8703 31 300 (*)	--- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 31 400 (*)	--- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 31 900 (*)	--- Altele
ex 8703 32 130 (*)	---- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 32 140 (*)	---- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 32 190 (*)	---- Altele
ex 8703 32 210 (*)	---- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare

Cod SA	Denumirea bunurilor
ex 8703 32 220 (*)	---- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 32 290 (*)	---- Altele
ex 8703 33 110 (*)	---- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 33 120 (*)	---- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 33 190 (*)	---- Altele
ex 8703 33 210 (*)	---- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 33 220 (*)	---- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 33 290 (*)	---- Altele
ex 8703 90 300 (*)	--- Vehicule special proiectate ca ambulanțe și mașini funerare
ex 8703 90 400 (*)	--- Vehicule mobilate pentru picnic (caravane)
ex 8703 90 590 (*)	---- Altele
ex 8703 90 600 (*)	---- Altele, cu capacitatea cilindrică de peste 2 000 cm ³ , dar de maximum 2 500 cm ³ :
ex 8703 90 700 (*)	---- Altele, cu o capacitate cilindrică peste 2 500 cm ³
ex 8703 90 900 (*)	--- Altele

(*) „Autovehicule uzate” desemnează autovehiculele care au mai mult de șase luni de la înregistrare și au parcurs cel puțin 6 000 km.

Lista 2

Cod SA	Denumirea bunurilor
5701 10 000	– Din lână sau păr fin de animale
5701 90 000	– Din alte materiale textile
5702 10 000	– Kelem, Schumaks, Karamanie și alte covoare similare țesute manual
5702 20 000	– Carpete din fibră de nucă de cocos
5702 31 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
5702 39 000	-- Din alte materiale textile
5702 41 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
5702 49 000	-- Din alte materiale textile
5702 51 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
5702 59 000	-- Din alte materiale textile
5702 91 000	-- Din lână sau din păr fin de animale

Cod SA	Denumirea bunurilor
5702 99 000	-- Din alte materiale textile
5703 10 000	- Din lână sau păr fin de animale
5703 90 000	- Din alte materiale textile
5704 10 000	- Dale, cu suprafața maximă de 0,3 m ²
5705 00 000	- Alte covoare și acoperitoare de podea din materiale textile, chiar confecționate
6101 10 000	- Din lână sau păr fin de animale
6101 90 000	- Din alte materiale textile
6102 10 000	- Din lână sau păr fin de animale
6102 30 000	- Din fibre sintetice sau artificiale
6102 90 000	- Din alte materiale textile
6103 12 000	-- Din fibre sintetice
6103 19 000	-- Din alte materiale textile
6103 21 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
6103 22 000	-- Din bumbac
6103 23 000	-- Din fibre sintetice
6103 29 000	-- Din alte materiale textile
6103 39 000	-- Din alte materiale textile
6103 49 000	-- Din alte materiale textile
6104 12 000	-- Din bumbac
6104 13 000	-- Din fibre sintetice
6104 23 000	-- Din fibre sintetice
6104 29 000	-- Din alte materiale textile
6104 31 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
6104 39 000	-- Din alte materiale textile
6104 44 000	-- Din fibre artificiale
6104 49 000	-- Din alte materiale textile
6104 59 000	-- Din alte materiale textile
6104 61 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
6104 69 000	-- Din alte materiale textile

Cod SA	Denumirea bunurilor
6106 10 000	- Din bumbac
6108 11 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6108 19 000	-- Din alte materiale textile
6108 29 000	-- Din alte materiale textile
6108 32 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6108 39 000	-- Din alte materiale textile
6108 99 000	-- Din alte materiale textile
6110 90 000	- Din alte materiale textile
6111 90 000	- Din alte materiale textile
6112 20 000	- Costume de schi
6112 31 000	-- Din fibre sintetice
6112 39 000	-- Din alte materiale textile
6112 41 000	-- Din fibre sintetice
6112 49 000	-- Din alte materiale textile
6113 00 000	-- Articole de îmbrăcăminte fabricate din materiale tricotate sau croșetate de la pozițiile 59.03, 59.06 sau 59.07
6114 10 000	- Din lână sau păr fin de animale
6114 90 000	- Din alte materiale textile
6115 99 900	--- Altele
6116 10 000	- Impregnate, îmbrăcate sau acoperite cu plastic sau cauciuc
6116 91 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
6116 92 000	-- Din bumbac
6116 93 000	-- Din fibre sintetice
6116 99 000	-- Din alte materiale textile
6117 10 000	- Șaluri, eșarfe, fulare, mantile, voaluri și voalete și articole similare
6117 20 000	- Cravate, papioane și lavalieri
6117 80 000	- Alte accesorii
6117 90 900	--- Altele
6201 13 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6201 19 000	-- Din alte materiale textile

Cod SA	Denumirea bunurilor
6201 99 000	-- Din alte materiale textile
6202 19 000	-- Din alte materiale textile
6202 91 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
6202 99 000	-- Din alte materiale textile
6205 90 000	- Din alte materiale textile
6206 10 000	- Din mătase sau din deșeuri de mătase
6206 40 000	- Din fibre sintetice sau artificiale
6206 90 000	- Din alte materiale textile
6207 11 000	-- Din bumbac
6207 19 000	-- Din alte materiale textile
6207 22 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6207 29 000	-- Din alte materiale textile
6207 92 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6207 99 000	-- Din alte materiale textile
6208 11 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6208 19 000	-- Din alte materiale textile
6208 21 000	-- Din bumbac
6208 22 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6208 29 000	-- Din alte materiale textile
6208 91 000	-- Din bumbac
6208 92 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6208 99 000	-- Din alte materiale textile
6209 10 000	- Din lână sau păr fin de animale
6209 90 000	- Din alte materiale textile
6210 10 000	- Din țesături de la poziția 56.02 sau 56.03
6210 40 000	- Alte articole de îmbrăcăminte pentru bărbați sau băieți
6210 50 000	- Alte articole de îmbrăcăminte pentru femei sau fete
6211 11 000	-- Articole pentru bărbați sau băieți
6211 12 000	-- Articole pentru femei sau fete

Cod SA	Denumirea bunurilor
6211 20 000	- Costume de schi
6211 31 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
6211 33 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6211 39 000	-- Din alte materiale textile
6211 41 000	-- Din lână sau din păr fin de animale
6211 43 000	-- Din fibre sintetice sau artificiale
6211 49 000	-- Din alte materiale textile
6212 20 000	- Centuri și portjartiere
6212 30 000	- Combinezoane
6212 90 000	- Altele
6213 10 000	- Din mătase sau din deșeuri de mătase
6213 20 000	- Din bumbac
6213 90 000	- Din alte materiale textile
6216 00 000	Mănuși, mitene și mănuși cu un deget
6217 10 000	- Accesorii
6217 90 900	--- Altele
6309 00 100	--- Încălțăminte
6309 00 900	--- Altele
6401 10 000	- Încălțăminte cu bombeu de protecție din metal
6401 91 000	-- Care acoperă genunchiul
6401 92 000	-- Care acoperă glezna, dar nu acoperă genunchiul
6401 99 000	-- Altele
6402 12 000	-- Încălțăminte pentru schi și încălțăminte pentru surf pe zăpadă
6402 19 000	-- Altele
6402 20 000	- Încălțăminte cu fețe din curele sau bride fixate de talpă prin știfturi
6402 30 000	- Alte articole de încălțăminte cu bombeuri de protecție din metal
6402 91 000	-- Care acoperă glezna
6402 99 000	-- Altele
6405 10 000	- Cu fețe din piele naturală sau reconstituită

Cod SA	Denumirea bunurilor
6405 20 000	– Cu fețe din materiale textile
6405 90 000	– Altele
6406 10 000	– Fețe de încălțăminte și părțile lor, exclusiv ștaifurile și bombeurile dure
6406 20 000	– Tălpi și tocuri de încălțăminte, din cauciuc sau plastic
6406 91 000	-- Din lemn
6406 99 000	-- Din alte materiale
9401 20 000	– Scaune de tipul celor utilizate pentru automobile
9401 30 000	– Scaune rotative cu înălțime reglabilă
9401 40 000	– Scaune, altele decât scaunele de grădină sau de camping, transformabile în paturi
9401 50 000	– Scaune din trestie, din răchită, din bambus sau din materiale similare
9401 61 000	-- Tapițate
9401 69 000	-- Altele
9401 71 000	-- Tapițate
9401 79 000	-- Altele
9401 80 900	--- Altele
9401 90 000	– Părți
9402 10 100	--- Scaune de frizerie
9403 10 000	– Mobilier din metal de tipul celui utilizat în birouri
9403 20 000	– Alte articole de mobilier din metal
9403 30 000	– Mobilier din lemn de tipul celui utilizat în birouri
9403 40 000	– Mobilier din lemn de tipul celui utilizat în bucătării
9403 50 000	– Mobilier din lemn de tipul celui utilizat în dormitoare
9403 60 000	– Alte articole de mobilier din lemn
9403 70 000	– Mobilier din material plastic
9403 80 000	– Mobilier din alte materiale, inclusiv trestie, răchită, bambus sau materiale similare
9403 90 000	– Părți
9404 10 000	– Somiere
9404 21 000	-- Din cauciuc alveolar sau material plastic alveolar, acoperite sau neacoperite
9404 29 000	-- Din alte materiale

Cod SA	Denumirea bunurilor
9404 30 000	– Saci de dormit
9404 90 000	– Altele
9405 10 000	– Lustre și alte aparate de iluminat electric de suspendat sau de fixat pe tavan sau pe perete, cu excepția celor utilizate pentru iluminatul spațiilor și drumurilor publice
9405 20 000	– Lămpi electrice de masă, de birou, de noptieră sau verticale de podea
9405 30 000	– Seturi de iluminat de tipul celor pentru pomul de Crăciun
9405 40 900	--- Altele
9405 50 900	--- Altele
9405 60 000	– Firme luminoase, plăcuțe de identificare luminoase și altele asemănătoare
9405 91 900	--- Altele
9405 92 900	--- Altele
9405 99 900	--- Altele
9406 00 900	--- Altele

Lista 3

Cod SA	Denumirea bunurilor
2203 00 000	Bere fabricată din malț
2205 10 000	– Vermuturi și alte vinuri din struguri proaspeți aromatizate cu plante sau substanțe aromatice, în containere de 2 litri sau mai puțin
2205 90 000	– Vermuturi și alte vinuri din struguri proaspeți, aromatizate cu plante sau substanțe aromatice: altele
2402 10 000	– Țigări de foi (inclusiv cele cu capete tăiate) și trabucuri, cu conținut de tutun
2402 20 000	– Țigarete cu conținut de tutun
2402 90 100	--- Trabucuri
2402 90 200	--- Țigarete
2403 99 900	--- Altele

DECIZIA NR. 1/2008 A CONSILIULUI DE ASOCIERE UE-MAROC

din 26 noiembrie 2008

de constituire a unui Comitet de cooperare vamală și de adoptare a regulamentului de ordine interioară al Grupului de dialog economic care modifică regulamentul de ordine interioară al anumitor subcomitete ale Comitetului de asociere

(2009/21/CE)

CONSILIUL DE ASOCIERE,

având în vedere Acordul euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte ⁽¹⁾, denumit în continuare „acordul de asociere”,

având în vedere Decizia nr. 1/2003 a Consiliului de asociere UE-Maroc din 24 februarie 2003 de constituire a unor subcomitete în cadrul Comitetului de asociere ⁽²⁾, în special articolul unic al patrulea paragraf,

având în vedere Recomandarea nr. 1/2005 a Consiliului de asociere UE-Maroc din 24 octombrie 2005 privind punerea în aplicare a planului de acțiune UE-Maroc ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Relațiile dintre UE și Maroc sunt din ce în ce mai strânse datorită punerii în aplicare a Acordului de asociere și a planului de acțiune UE-Maroc adoptat în cadrul politicii de vecinătate.

(2) Cele două părți sunt hotărâte să continue consolidarea relațiilor lor și să deschidă noi perspective pentru acestea.

(3) Punerea în aplicare a priorităților parteneriatului și apropierea legislațiilor trebuie să facă obiectul unei monitorizări. Competențele UE stabilesc un cadru care permite dezvoltarea relațiilor și a cooperării cu țările mediteraneene într-o manieră care ține seama de coerența și echilibrul de ansamblu ale procesului de la Barcelona.

(4) Prin Decizia nr. 2/2005 a Consiliului de asociere UE-Maroc din 18 noiembrie 2005 de modificare a Proto-

colului nr. 4 la Acordul euro-mediteraneean privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă ⁽⁴⁾ a fost eliminată trimiterea la Comitetul de cooperare vamală. Prin urmare, este necesară asigurarea unui nou temei juridic pentru funcționarea Comitetului de cooperare vamală.

(5) Articolul 84 din acordul de asociere prevede constituirea de grupuri de lucru sau de organisme necesare pentru punerea în aplicare a acordului.

(6) Articolul 44 litera (a) din acordul de asociere a instituit un dialog economic între UE și Maroc. Este necesară adoptarea unui regulament de ordine interioară pentru Grupul de dialog economic.

(7) Acordul privind planul de acțiune UE-Maroc a dat naștere unor noi domenii de dialog și de cooperare. Nu toate aceste domenii intră în competența subcomitetelor create prin Decizia nr. 1/2003 a Consiliului de asociere.

(8) Este necesar să se asigure că toate domeniile tematice ale Acordului de asociere și ale planului de acțiune UE-Maroc fac obiectul unei monitorizări de către subcomitetele competente,

DECIDE:

Articolul 1

Se instituie pe lângă Comitetul de asociere un Comitet de cooperare vamală UE-Maroc însărcinat cu examinarea punerii în aplicare a Acordului de asociere și a planului de acțiune UE-Maroc convenit în cadrul politicii de vecinătate, cu asigurarea cooperării administrative în vederea aplicării Protocolului nr. 4 la acordul de asociere și cu executarea oricărei alte sarcini care i-ar putea fi încredințată în domeniul vamal.

Se adoptă regulamentul de ordine interioară al Comitetului de cooperare vamală prezentat în anexa I.

⁽¹⁾ JO L 70, 18.3.2000, p. 2.

⁽²⁾ JO L 79, 26.3.2003, p. 14.

⁽³⁾ JO L 285, 28.10.2005, p. 49.

⁽⁴⁾ JO L 336, 21.12.2005, p. 1.

Comitetul de cooperare vamală funcționează sub autoritatea Comitetului de asociere, căruia trebuie să îi prezinte rapoarte după fiecare reuniune. Comitetul de cooperare vamală nu are putere de decizie. Cu toate acestea, poate formula recomandări pentru a facilita buna executare a acordului de asociere și poate înainta propuneri Comitetului de asociere. Recomandările și propunerile respective sunt adoptate de comun acord.

Comitetul de asociere ia toate măsurile necesare pentru a asigura buna funcționare a Comitetului de cooperare vamală și informează Consiliul de asociere cu privire la acest lucru.

Articolul 2

Se adoptă regulamentul de ordine interioară al Grupului de dialog economic instituit prin articolul 44 litera (a) din acordul de asociere, prezentat în anexa II.

Grupul de dialog economic funcționează sub autoritatea Comitetului de asociere, căruia trebuie să îi prezinte rapoarte după fiecare reuniune. Grupul nu are putere de decizie. Cu toate acestea, poate înainta propuneri Comitetului de asociere.

Comitetul de asociere ia toate măsurile necesare pentru a asigura buna funcționare a grupului și informează Consiliul de asociere cu privire la acest lucru.

Articolul 3

Listele domeniilor tematice care intră în competența subcomitetului nr. 1 „Piața internă”, a subcomitetului nr. 2 „Industrie, comerț și servicii”, a subcomitetului nr. 3 „Transport, mediu și energie”, a subcomitetului nr. 5 „Agricultură și pescuit” și a subcomitetului nr. 6 „Justiție și securitate” din cadrul Comitetului de asociere, astfel cum au fost precizate la punctul 3 din anexa IIIa regulamentele de ordine interioară ale subcomitetelor adoptate prin Decizia nr. 1/2003 a Consiliului de asociere, se modifică în conformitate cu anexa III la prezenta decizie.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2008.

Pentru Consiliul de asociere

Președintele

M. NICOLAIDIS

ANEXA I

REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ AL COMITETULUI DE COOPERARE VAMALĂ UE-MAROC**1. Componență și președinție**

Comitetul de cooperare vamală UE-Maroc, denumit în continuare „comitetul”, este compus din reprezentanții Comisiei Europene, asistați de experți în domeniul vamal din statele membre, și din reprezentanți vamali (și/sau alți reprezentanți ai guvernului) din Maroc. Comitetul este coprezidat de către un reprezentant al autorității vamale din Maroc și un reprezentant al Comunității Europene.

2. Rol

Comitetul funcționează sub autoritatea Comitetului de asociere, căruia îi prezintă rapoarte după fiecare reuniune. Comitetul nu are putere de decizie. Cu toate acestea, poate înainta propuneri Comitetului de asociere.

3. Domenii tematice

Comitetul examinează punerea în aplicare a Acordului de asociere și a planului de acțiune UE-Maroc convenit în cadrul politicii de vecinătate, pentru toate chestiunile vamale. Acesta evaluează, în special, progresul în ceea ce privește apropierea, punerea în aplicare și aplicarea legislațiilor. Dacă este cazul, se analizează cooperarea în materie de administrație publică. Comitetul examinează orice problemă survenită în domeniul vamal (în special reguli de origine, proceduri vamale generale, nomenclatură vamală, valoarea în vamă, regimuri tarifare, cooperarea vamală) și sugerează măsurile care pot fi, eventual, adoptate. La solicitarea Comitetului de asociere, comitetul poate examina și alte domenii tematice, inclusiv de natură orizontală.

În cadrul unei reuniuni a comitetului, se pot aborda chestiuni legate de unul, mai multe sau toate domeniile vamale.

4. Secretariat

Un funcționar al Comisiei Europene și un funcționar al Guvernului Marocului acționează împreună ca secretari permanenți ai comitetului.

Toate comunicările privind comitetul sunt transmise secretarilor comitetului.

5. Reuniuni

Comitetul se reunește ori de câte ori este necesar și cel puțin o dată pe an. Se poate convoca o reuniune pe baza unei cereri formulate de oricare dintre părți și transmise celeilalte părți prin intermediul secretarului corespunzător. După primirea unei cereri de reunire a comitetului, secretarul celeilalte părți răspunde în termen de cincisprezece zile lucrătoare.

În caz de urgență deosebită, comitetul poate fi convocat într-un termen mai scurt, sub rezerva acordului celor două părți. Toate cererile de convocare a reuniunilor trebuie formulate în scris.

Fiecare reuniune a comitetului se desfășoară la data și locul convenite de către cele două părți.

Reuniunile sunt convocate pentru fiecare parte prin intermediul secretarului corespunzător cu acordul președintelui. Înaintea fiecărei reuniuni, președintele este informat cu privire la componența prevăzută a delegației fiecărei părți.

Cu acordul ambelor părți, comitetul poate invita la reuniunile sale alți reprezentanți provenind din departamentele tehnice ale celor două părți direct implicate sau asociate pentru a discuta chestiuni orizontale, precum și experți pentru a furniza informații specifice.

6. Ordinea de zi a reuniunilor

Toate cererile privind punctele care trebuie incluse pe ordinea de zi a comitetului sunt transmise secretarilor comitetului.

Președintele elaborează o ordine de zi provizorie pentru fiecare reuniune. Aceasta este transmisă celeilalte părți prin intermediul secretarului comitetului cu cel puțin zece zile înainte de începerea reuniunii.

Ordinea de zi provizorie cuprinde punctele pentru care secretarii au primit cereri de includere pe ordinea de zi cu cel puțin cincisprezece zile înainte de începerea reuniunii. Documentele de referință și documentele justificative trebuie să fie primite de către cele două părți cu cel puțin șapte zile înainte de reuniune. Pentru a ține seama de cazurile particulare și/sau urgente, aceste termene pot fi scurtate cu acordul celor două părți.

Comitetul adoptă ordinea de zi la începutul fiecărei reuniuni.

7. Proces-verbal

Procesul-verbal este redactat și convenit de către cei doi secretari după fiecare reuniune. O copie a procesului-verbal, care include propunerile comitetului, este transmisă de către secretarii comitetului secretarilor și președintelui Comitetului de asociere.

8. Publicitate

Reuniunile comitetului nu sunt publice, cu excepția cazului în care se decide altfel.

ANEXA II

REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ AL GRUPULUI DE DIALOGUL ECONOMIC**1. Componență și președinție**

Grupul de dialog economic, denumit în continuare „grupul”, este compus din reprezentanți ai Comisiei Europene și din reprezentanți ai Guvernului Marocului și este coprezidat de ambele părți. Statele membre sunt informate și invitate la reuniunile grupului.

2. Rol

Grupul este un forum de discuție, consultare și monitorizare. Acesta funcționează sub autoritatea Comitetului de asociere, căruia îi prezintă rapoarte după fiecare reuniune. Grupul nu are putere de decizie. Cu toate acestea, poate înainta propuneri Comitetului de asociere.

3. Domenii tematice

Grupul este un forum de discuție pe teme macroeconomice. Acesta examinează, de asemenea, punerea în aplicare a Acordului de asociere și a planului de acțiune UE-Maroc convenit în cadrul politicii de vecinătate, în special în sectoarele enumerate în cele ce urmează, mai ales în ceea ce privește progresele realizate în materie de apropiere, de punere în practică și de aplicare a legislațiilor. Dacă este cazul, se examinează cooperarea în materie de administrație publică. Grupul examinează orice problemă care poate surveni în sectoarele enumerate mai jos și sugerează măsurile care pot fi, eventual, adoptate:

- (a) Cadrul macroeconomic;
- (b) Reformele structurale;
- (c) Sectorul financiar și piețele de capital (aspecte macroeconomice);
- (d) Circulația capitalurilor și plățile curente;
- (e) Gestionarea și controlul finanțelor publice;
- (f) Fiscalitate;
- (g) Statistici.

Această listă nu este exhaustivă; alte domenii tematice, inclusiv de natură orizontală, vor putea fi adăugate de către Comitetul de asociere.

În cadrul unei reuniuni a grupului se pot aborda chestiuni legate de unul, mai multe sau toate sectoarele enumerate mai sus.

4. Secretariat

Un funcționar al Comisiei Europene și un funcționar al Guvernului Marocului acționează împreună ca secretari permanenți ai grupului.

Toate comunicările privind grupul sunt transmise secretarilor grupului.

5. Reuniuni

Grupul se reunește ori de câte ori este necesar și cel puțin o dată pe an. Se poate convoca o reuniune pe baza unei cereri formulate de oricare dintre părți și transmise celeilalte părți prin intermediul secretarului corespunzător. După primirea unei cereri de reuniune a grupului, secretarul celeilalte părți răspunde în termen de cincisprezece zile lucrătoare.

În caz de urgență deosebită, grupul poate fi convocat într-un termen mai scurt, sub rezerva acordului celor două părți. Toate cererile de convocare a reuniunilor trebuie formulate în scris.

Fiecare reuniune a grupului se desfășoară alternativ la Bruxelles și la Rabat, la data convenită de cele două părți.

Reuniunile sunt convocate pentru fiecare parte prin intermediul secretarului corespunzător cu acordul președintelui. Înaintea fiecărei reuniuni, președintele este informat cu privire la componența prevăzută a delegației fiecărei părți.

Cu acordul ambelor părți, grupul poate invita experți la reuniunile sale pentru a furniza informații specifice.

6. Ordinea de zi a reuniunilor

Toate cererile privind punctele care trebuie incluse pe ordinea de zi a grupului sunt transmise secretarilor grupului.

Ordinea de zi provizorie este elaborată prin rotație de fiecare copreședinte pentru fiecare reuniune. Aceasta este transmisă celeilalte părți prin intermediul secretarului grupului cu cel puțin zece zile înainte de începerea reuniunii.

Ordinea de zi provizorie cuprinde punctele pentru care secretarii au primit o cerere de includere pe ordinea de zi cu cel puțin cincisprezece zile înainte de începerea reuniunii. Documentele justificative trebuie să fie primite de către cele două părți cu cel puțin șapte zile înainte de reuniune. Pentru a ține seama de cazurile particulare și/sau urgente, aceste termene pot fi scurtate cu acordul celor două părți.

Grupul adoptă ordinea de zi la începutul fiecărei reuniuni.

7. Proces-verbal

Procesul-verbal este redactat și convenit de către cei doi secretari după fiecare reuniune. O copie a procesului-verbal, care include propunerile grupului, este transmisă de către secretarii grupului secretarilor și președintelui Comitetului de asociere.

8. Publicitate

Reuniunile grupului nu sunt publice, cu excepția cazului în care se decide altfel.

ANEXA III

A. REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ AL SUBCOMITETULUI NR. 1 UE-MAROC „PIAȚA INTERNĂ”

La punctul 3 „Domenii tematice” din anexa II la Decizia nr. 1/2003 a Consiliului de asociere, lista sectoarelor care intră în competența subcomitetului se înlocuiește cu următoarea listă:

- „(a) Standardizare, certificare, evaluare a conformității și supravegherea pieței (alte aspecte decât cele legate de acordurile comerciale în aceste domenii);
- (b) Concurență și ajutoare de stat;
- (c) Drepturi de proprietate intelectuală, industrială și comercială;
- (d) Achiziții publice;
- (e) Protecția consumatorilor;
- (f) Servicii (aspecte de reglementare), inclusiv servicii financiare și poștale;
- (g) Dreptul societăților și dreptul de stabilire.”

B. REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ AL SUBCOMITETULUI NR. 2 UE-MAROC „INDUSTRIE, COMERȚ ȘI SERVICII”

La punctul 3 „Domenii tematice” din anexa II la Decizia nr. 1/2003 a Consiliului de asociere, lista sectoarelor care intră în competența subcomitetului se înlocuiește cu următoarea listă:

- „(a) Cooperare industrială și politica privind întreprinderile;
- (b) Aspecte comerciale;
- (c) Comerțul cu servicii și dreptul de stabilire;
- (d) Turism și sectorul artizanal;
- (e) Pregătirea acordurilor comerciale privind regulile tehnice, standardizarea, standardele și evaluarea conformității;
- (f) Protecția datelor;
- (g) Statistici comerciale.”

C. REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ AL SUBCOMITETULUI NR. 3 UE-MAROC „TRANSPORT, MEDIU ȘI ENERGIE”

La punctul 3 „Domenii tematice” din anexa II la Decizia nr. 1/2003 a Consiliului de asociere, lista sectoarelor care intră în competența subcomitetului se înlocuiește cu următoarea listă:

- „(a) Transport: în special modernizarea și dezvoltarea infrastructurilor, consolidarea securității și siguranței tuturor mijloacelor de transport, controlul și gestionarea porturilor și aeroporturilor, ameliorarea sistemului multimodal, integrând aspectele de interoperabilitate;
- (b) Mediu: în special consolidarea capacităților în materie de guvernanță în domeniul mediului, sub aspectele instituționale și juridice, în ceea ce privește combaterea diverselor forme de poluare; sprijinirea integrării dimensiunii de mediu în sectoarele prioritare ale parteneriatului euro-mediteranean din perspectiva dezvoltării durabile; punerea în aplicare a programelor naționale de protecție a mediului, în special a programelor legate de tratarea apelor uzate și de gestionarea deșeurilor solide; consolidarea cooperării regionale și internaționale, în special în ceea ce privește schimbările climatice;
- (c) Energie: în special modernizarea și dezvoltarea infrastructurilor, securitatea și siguranța infrastructurilor și transportului de energie, gestionarea cererii, promovarea energiei regenerabile, cercetarea și cooperarea în materie de schimburi de date.”

D. REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ AL SUBCOMITETULUI NR. 5 UE-MAROC „AGRICULTURĂ ȘI PESCUIT”

La punctul 3 „Domenii tematice” din anexa II la Decizia nr. 1/2003 a Consiliului de asociere, lista sectoarelor care intră în competența subcomitetului se înlocuiește cu următoarea listă:

- „(a) Produse agricole și de pescuit;
- (b) Cooperare agricolă și dezvoltare rurală;
- (c) Produse agricole transformate;
- (d) Chestiuni veterinare și fitosanitare;
- (e) Legislația aplicabilă schimburilor de astfel de produse.”

E. REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ AL SUBCOMITETULUI NR. 6 UE-MAROC „JUSTIȚIE ȘI SECURITATE”

La punctul 3 „Domenii tematice” din anexa II la Decizia nr. 1/2003 a Consiliului de asociere, lista sectoarelor care intră în competența subcomitetului se înlocuiește cu următoarea listă:

- „(a) Cooperare în materie de justiție;
 - (b) Cooperare judiciară în materie civilă și penală;
 - (c) Cooperare în lupta împotriva criminalității organizate, inclusiv a traficului de persoane, a traficului de droguri, a terorismului, a corupției și a spălării banilor;
 - (d) Cooperarea în materie polițienească.”
-

DECIZIA CONSILIULUI
din 8 decembrie 2008
privind desemnarea președintelui Comitetului militar al Uniunii Europene
(2009/22/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

DECIDE:

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 28 alineatul (1),

Articolul 1

Generalul Håkan SYRÉN este desemnat președinte al Comitetului militar al Uniunii Europene pentru o perioadă de trei ani începând cu data de 6 noiembrie 2009.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 207,

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

reamintind Decizia 2001/79/PESC a Consiliului din 22 ianuarie 2001 privind înființarea Comitetului militar al Uniunii Europene ⁽¹⁾,

întrucât:

Adoptată la Bruxelles, 8 decembrie 2008.

(1) În conformitate cu articolul 3 din Decizia 2001/79/PESC, președintele Comitetului militar este desemnat de către Consiliu la recomandarea comitetului întrunit la nivel de șefi de stat major.

(2) În cadrul reuniunii sale din 29 octombrie 2008, comitetul, întrunit la nivel de șefi de stat major, a recomandat ca generalul Håkan SYRÉN să fie desemnat președinte al Comitetului militar al Uniunii Europene,

Pentru Consiliu

Președintele

B. KOUCHNER

⁽¹⁾ JO L 27, 30.1.2001, p. 4.

RECOMANDĂRI

COMISIE

RECOMANDAREA COMISIEI

din 19 decembrie 2008

privind orientările comune pentru fețele naționale ale monedelor euro și emiterea de monede euro destinate circulației

[notificată cu numărul C(2008) 8625]

(Numai textul în limbile engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, malteză, olandeză, portugheză, slovenă, spaniolă și suedeză este autentic)

(2009/23/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 211,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 106 alineatul (2) din tratat, statele membre pot emite monede sub rezerva aprobării volumului emisiunii de către Banca Centrală Europeană.
- (2) În conformitate cu articolul 106 alineatul (2) teza a doua din tratat, Consiliul a adoptat măsuri de armonizare în domeniu prin intermediul Regulamentului (CE) nr. 975/98 al Consiliului din 3 mai 1998 privind valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație ⁽¹⁾.
- (3) În conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 974/98 al Consiliului din 3 mai 1998 privind introducerea euro ⁽²⁾, monedele cu valoarea nominală exprimată în euro sau în cenți și conforme cu valorile nominale și specificațiile tehnice trebuie să fie monede cu statut de mijloc legal de plată în toate statele membre participante, conform regulamentului menționat.
- (4) În conformitate cu practicile comune existente la nivelul statelor membre participante, monedele euro destinate circulației, inclusiv monedele comemorative, trebuie să fie puse în circulație la valoarea nominală. Aceasta nu exclude totuși ca o proporție nesemnificativă din valoarea totală a monedelor emise să se vândă la un preț mai mare în cazul în care acestea au fost produse la o calitate specială sau în cazul în care sunt prezentate într-un ambalaj special.
- (5) Monedele euro nu circulă numai în statele membre care le-au emis, ci și pe teritoriul zonei euro în ansamblu și chiar în afara zonei euro. În acest context, este necesar să se indice în mod clar statul membru emitent pe fața

națională a monedei euro, pentru a le permite utilizatorilor interesați să identifice cu ușurință statul membru emitent.

- (6) Monedele euro au o față europeană comună și o față națională distinctivă. Pe fețele europene comune ale monedelor euro sunt gravate numele monedei unice și valoarea unitară a monedei. Fața națională a monedei nu trebuie să reia nici numele monedei unice, nici valoarea unitară a monedei.
- (7) Desenele grafice de pe fețele naționale ale monedelor euro sunt alese de fiecare stat membru participant, însă trebuie să fie încadrate de cele 12 stele de pe drapelul european.
- (8) În ceea ce privește modificările aduse fețelor naționale ale monedelor euro, statele membre participante trebuie să respecte anumite reguli comune. În principiu, desenele grafice utilizate pe fețele naționale ale monedelor euro obișnuite care urmează să fie puse în circulație nu trebuie modificate, cu excepția cazului în care se schimbă șeful statului la care se face referire pe o anumită monedă.
- (9) Monedele comemorative sunt monede speciale destinate circulației și al căror desen grafic național care apare în mod obișnuit este înlocuit cu un desen național diferit, pentru a comemora un moment anume. Moneda de 2 euro este cea mai potrivită pentru acest scop, în special datorită diametrului său mare, dar și caracteristicilor sale tehnice care oferă protecție adecvată împotriva falsificării.
- (10) Emisiunile de monede euro comemorative destinate circulației trebuie să marcheze momente de importanță națională sau europeană majoră, deoarece aceste monede sunt puse în circulație la nivelul întregii zone euro. Ocaziile mai puțin importante pot fi sărbătorite prin emiterea monedelor euro de colecție, care nu sunt destinate circulației și care trebuie să poată fi deosebite cu ușurință de monedele euro destinate circulației. Monedele comemorative emise în comun de toate statele membre participante trebuie rezervate pentru ocazii de maximă importanță pentru Europa.

⁽¹⁾ JO L 139, 11.5.1998, p. 6.

⁽²⁾ JO L 139, 11.5.1998, p. 1.

- (11) Limita de emisiune, stabilită la o monedă comemorativă destinată circulației per stat membru emitent și per an, a funcționat bine și trebuie să rămână în vigoare alături de posibilitatea suplimentară a tuturor statelor membre participante de a emite în comun o monedă euro comemorativă. Pe lângă aceasta, statele membre pot emite o monedă euro comemorativă destinată circulației în cazul neocupării temporare sau ocupării provizorii a funcției de șef de stat.
- (12) Este necesară stabilirea unor limite de volum pentru monedele comemorative destinate circulației, pentru a garanta că aceste monede reprezintă un procent redus din numărul total de monede de 2 euro aflate în circulație. În același timp, aceste limite de volum trebuie să permită emiterea unui volum suficient de monede, pentru a asigura circulația efectivă a monedelor comemorative.
- (13) Întrucât monedele euro circulă în ansamblul zonei euro, caracteristicile desenelor naționale reprezintă un subiect de interes comun. Statele membre emitente trebuie să se informeze reciproc în legătură cu noile fețe naționale cu suficient timp înainte de data planificată a emisiunii. În acest scop, statele membre emitente trebuie să trimită Comisiei proiectele de monede euro, urmând ca aceasta să verifice conformitatea lor cu prezenta recomandare.
- (14) Statele membre au fost consultate cu privire la orientările stabilite prin prezenta recomandare, astfel încât să poată fi luate în considerare practicile naționale ale acestora, precum și preferințele lor în domeniu.
- (15) Comunitatea a încheiat acorduri monetare cu Principatul Monaco, cu Republica San Marino și cu Statul Cetății Vaticanului, oferindu-le posibilitatea de a emite anumite cantități de monede euro. Orientările comune trebuie să fie aplicabile și în cazul monedelor destinate circulației emise de aceste state.
- (16) Prezenta recomandare trebuie să facă obiectul unei reexaminări până la sfârșitul anului 2015, pentru a se stabili dacă este necesară modificarea orientărilor.
- (17) Prezenta recomandare trebuie să înlocuiască Recomandarea Comisiei din 29 septembrie 2003 privind o practică comună pentru modificarea modelului de pe fețele naționale ale monedelor euro de circulație ⁽¹⁾ și Recomandarea Comisiei din 3 iunie 2005 privind orientări comune pentru fețele naționale ale monedelor euro de circulație ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 264, 15.10.2003, p. 38.

⁽²⁾ JO L 186, 18.7.2005, p. 1.

RECOMANDĂ:

1. Punerea în circulație a monedelor euro

Monedele euro destinate circulației trebuie puse în circulație la valoarea lor nominală. Aceasta nu exclude posibilitatea ca o mică parte din monedele euro emise să fie vândute la un preț mai mare, în cazul în care acest lucru este justificat de elemente precum calitatea deosebită sau ambalajul special.

2. Identificarea statului membru emitent

Fețele naționale ale tuturor monedelor euro destinate circulației trebuie să indice numele statului membru emitent sau o abreviere a acestuia.

3. Absența denumirii și a valorii unitare a monedei

1. Fața națională a monedelor euro destinate circulației nu trebuie să reia niciun element care indică denumirea monedei, sau părți ale acesteia, sau să repete denumirea monedei unice sau a subdiviziunii acesteia, cu excepția cazului în care o astfel de indicație se impune ca urmare a utilizării unui alt alfabet.
2. Însemnele gravate pe cantul monedei de 2 euro pot indica denumirea acesteia, cu condiția să figureze numai cifra „2” sau termenul „euro” sau ambele.

4. Desenul grafic de pe fețele naționale

Desenul grafic de pe fețele naționale ale monedelor destinate circulației trebuie să cuprindă cele 12 stele europene, care trebuie să formeze un cerc în jurul desenului național, alături de anul emisiei și numele statului membru emitent. Stelele europene trebuie reprezentate în același fel ca pe drapelul european.

5. Modificările aduse fețelor naționale ale monedelor euro de circulație obișnuite

Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la punctul 6, desenele grafice utilizate pe fețele naționale ale monedelor euro sau eurocent destinate circulației nu trebuie modificate, cu excepția cazurilor în care se schimbă șeful statului la care se face referire pe o anumită monedă. Cu toate acestea, statele membre emitente trebuie să fie autorizate să actualizeze o dată la cincisprezece ani desenul grafic al monedelor euro care îl reprezintă pe șeful statului, pentru a se putea lua în considerare eventualele schimbări ale imaginii acestuia. De asemenea, statele membre emitente trebuie să fie autorizate să actualizeze fețele naționale ale monedelor euro în vederea respectării integrale a prezentei recomandări.

Ocuparea temporară sau neocuparea provizorie a funcției de șef al statului nu trebuie să confere dreptul de a schimba fețele naționale ale monedelor euro obișnuite destinate circulației.

6. Emisiuni de monede euro comemorative destinate circulației

1. Emisiunile de monede euro comemorative destinate circulației care prezintă un desen național diferit de cel al monedelor euro obișnuite destinate circulației trebuie să comemoreze numai momente cu o semnificație deosebită la nivel național sau european. Monedele euro comemorative destinate circulației emise colectiv de toate statele membre participante conform definiției de la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 974/98 (denumite în continuare „statele membre participante”) trebuie să comemoreze numai ocazii de maximă importanță pentru Europa, iar emiterea acestora trebuie aprobată de Consiliu.

2. Emiterea monedelor euro comemorative destinate circulației trebuie să respecte următoarele reguli:

(a) numărul de emisiuni trebuie să se limiteze la o singură emisiune per stat membru emitent și per an, cu excepția următoarelor cazuri:

(i) monedele euro comemorative destinate circulației sunt emise colectiv de către toate statele membre participante;

(ii) o eventuală monedă euro comemorativă destinată circulației este emisă în cazul neocupării temporare sau ocupării provizorii a funcției de șef de stat;

(b) moneda de 2 euro trebuie să fie singura utilizată pentru astfel de emisiuni;

(c) numărul total de monede puse în circulație pentru fiecare emisiune individuală nu trebuie să depășească cel mai mare dintre următoarele două plafoane:

(i) 0,1 % din numărul total de monede de 2 euro puse în circulație de toate statele membre participante până la începutul anului anterior celui în care a fost emisă moneda comemorativă; acest plafon poate fi majorat la 2,0 % din numărul total de monede de 2 euro puse în circulație de toate statele membre participante, în cazul în care se comemorează un moment de importanță universală, cu o simbolică deosebită, situație în care statul membru emitent trebuie să evite emiterea unei alte monede comemorative destinate circulației, utilizând plafonul majorat în următorii patru ani, și să specifice motivele care au stat la baza opțiunii pentru plafonul majorat în momentul furnizării informațiilor prevăzute la punctul 7;

(ii) 5,0 % din numărul total de monede de 2 euro puse în circulație de statul membru emitent până la începutul anului anterior celui în care a fost emisă moneda comemorativă;

(d) însemnele gravate pe cantul monedelor euro comemorative destinate circulației trebuie să fie identice cu cele de pe monedele euro obișnuite destinate circulației.

7. Procedura de informare și publicarea modificărilor viitoare

Statele membre trebuie să se informeze reciproc cu privire la proiectele grafice pentru fețele naționale ale monedelor euro, inclusiv cele ale însemnelor de pe cantul monedelor, precum și cu privire la volumul emisiunilor, înainte de aprobarea oficială a proiectelor respective. În acest scop, statul membru emitent trebuie să trimită Comisiei noile proiecte grafice ale monedelor euro de regulă cu cel puțin șase luni înainte de data planificată a emisiunii. Comisia trebuie să verifice conformitatea acestora cu orientările furnizate de prezenta recomandare și să informeze de îndată celelalte state membre prin intermediul subcomisiei speciale din cadrul Comitetului Economic și Financiar. În cazul în care Comisia consideră că nu se respectă orientările furnizate de prezenta recomandare, subcomisia de specialitate a Comitetului Economic și Financiar trebuie să decidă dacă proiectul se aprobă sau nu.

Subcomisia de specialitate a Comitetului Economic și Financiar trebuie să aprobe proiectele grafice ale monedelor euro comemorative destinate circulației emise colectiv de toate statele membre participante.

Toate informațiile pertinente referitoare la noile proiecte grafice naționale ale monedelor euro se vor publica în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

8. Domeniul de aplicare a practicilor recomandate

Prezenta recomandare trebuie să se aplice în cazul fețelor naționale și al însemnelor de pe cantul monedelor euro obișnuite sau comemorative destinate circulației. Aceasta nu trebuie să se aplice în cazul fețelor naționale și al însemnelor de pe cantul monedelor euro obișnuite sau comemorative destinate circulației care au fost emise sau aprobate pentru prima dată conform procedurii de informare stabilite anterior adoptării prezentei recomandări.

9. Abrogarea recomandărilor anterioare

Recomandările 2003/734/CE și 2005/491/CE se abrogă.

10. Destinatari

Prezenta recomandare se adresează tuturor statelor membre participante.

Adoptată la Bruxelles, 19 decembrie 2008.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Membru al Comisiei

AVIZ CITITORILOR

Instituțiile au hotărât să nu mai menționeze, în textele lor, ultima modificare a actelor citate.

În lipsa unor dispoziții contrare, actele la care se face trimitere în textele publicate se consideră ca fiind actele în versiunea în vigoare a acestora.